

MLAV1/1100000274/PISA.

BESLUIT VAN DE DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

OVER DE VERGUNNINGSAANVRAAG VAN DE NV INEOS MANUFACTURING BELGIUM MET BETREKKING TOT EEN CHEMISCH BEDRIJF, GELEGEN TE 2040 ANTWERPEN, SCHELDELAAN 482 HAVEN 647.

De deputatie van de provincie Antwerpen

Gelet op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (Milieuvergunningsdecreet), zoals gewijzigd bij latere decreten;

Gelet op het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem), zoals gewijzigd bij latere besluiten;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), zoals gewijzigd bij latere besluiten;

Gelet op het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, inzonderheid artikel 8;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets;

Gelet op de milieuvergunningsaanvraag, op 28 juni 2011 ingediend door de nv INEOS Manufacturing Belgium, gevestigd Scheldelaan 482 te 2040 Antwerpen strekkende tot het bekomen van een milieuvergunning om een chemisch bedrijf, gelegen te 2040 Antwerpen, Scheldelaan 482 Haven 647, kadastergegevens (afdeling-sectie-perceelnummer) 18-A-61p, 18-A-61m, 18-A-61n, 19-A-77e, verder te exploiteren en te veranderen zodat ze thans zou omvatten:

- De productie van polypropyleen (PP) en polyethyleen (PE) met een totale capaciteit van 780 kton/j (uitbreiding met 20 kton/j – 7.11.1.h – 20.4.1.2)
 - PP-lijn: 160 kton/j
 - PE-A-lijn: 220 kton/j
 - PE-E-lijn: 400 kton/j
- 3 dieselnoodstroomgroepen met een elektrisch vermogen van resp. 570 kW, 400 kW en 48 kW tot een totaal elektrisch vermogen van 1.018 kW (12.1.2.a) en een mechanisch vermogen van resp. 750 kW, 625 kW en 60 kW (= teruggebracht tot 50%) tot een totaal mechanisch vermogen van 1.435 kW (vermindering met 1.435 kW – 31.1.3);
- 10 transfo's van resp. 1x 100 kVA, 2x 160 kVA, 2x 200 kVA, 4x 250 kVA en 1x 630 kVA (uitbreiding met 460 kVA – 12.2.1);
- 25 transfo's van resp. 1x 1.250 kVA, 18x 1.600 kVA, 2x 4.400 kVA, 2x 31.500 kVA en 2x 33.000 kVA (vermindering met 34.750 kVA – 12.2.2);
- batterijen van in totaal 277.542 Ah x V (nieuw – 12.3.1);
- UPS systemen van in totaal 298,66 kW (nieuw – 12.3.2);
- Parkeerplaatsen voor 31 vrachtwagens en 20 vorkliften (uitbreiding met 6 – 15.1.2);
- Luchtcompressoren met een totale drijfkracht van 4.574 kW en airco's met een totale drijfkracht van 438 kW tot een totaal geïnstalleerde drijfkracht van 5.012 kW (uitbreiding met 4.149,5 kW – 16.3.1.2);
- Compressoren met een totale drijfkracht van 8.480 kW en koelinstallaties met een totale drijfkracht van 591 kW tot een totaal geïnstalleerde drijfkracht van 9.071 kW (uitbreiding met 2.701 kW – 16.3.2.3.a);

- Een vulstation voor LPG (16.4.1);
- De opslag van 5.325 l gassen in verplaatsbare recipiënten (vermindering met 10.117 l – 16.7.2);
- De opslag van 471.850 l gassen (vermindering met 108.850 l – 16.8.3):
 - 4.850 l LPG in tank 1105C
 - 156.000 l isobutaan in tank V101A en 155.000 l isobutaan in tank V102A
 - 156.000 l buteen in tank V120A;
- De opslag 1.232,6 ton Sevesostoffen (uitbreiding met 676.8 ton – 17.2.2) als volgt:
 - 484,4 ton isobutaan
 - 343,5 ton 1-buteen
 - 35,4 ton propyleen
 - 6,3 ton propaan
 - 12,37 ton zeer licht ontvlambare stoffen (cat. 8)
 - 350,5 ton milieugevaarlijke stoffen (cat. 9 ii);
- De opslag van 23.300 kg giftige stoffen (nieuw – 17.3.2.3);
- De opslag van 63.767 kg oxiderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen (uitbreiding met 25.987 kg – 17.3.3.3);
- De opslag van 9.350 l P1 – vloeistoffen (vermindering met 1.050 l – 17.3.4.2.a);
- De opslag van 6.720 l P2 – vloeistoffen (vermindering met 10.520 l – 17.3.5.2);
- De opslag van 22.350 l P3 – vloeistoffen (17.3.6.2);
- De opslag van 16.572 l P4 – vloeistoffen (vermindering met 1.103 l – 17.3.7.1);
- De opslag van 580 l gevaarlijke stoffen in kleine verpakkingen (uitbreiding met 380 l – 17.4);
- De opslag van 150 ton hout (uitbreiding met 100 ton – 19.6.1.a);
- De opslag van 726 ton kleurstoffen (vermindering met 214 ton – 21.3);
- Inrichtingen voor het vervaardigen van kunststoffen met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 49.214 kW (vermindering met 11.801 kW – 23.1.1.c);
- Inrichtingen voor het behandelen van kunststoffen met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 427,46 kW (uitbreiding met 24,6 kW – 23.2.2.a);
- De opslag van 70.792 ton kunststoffen (vermindering met 31.201 ton – 23.3.2.a);
- Een labo voor kwaliteitscontrole (24.1.1);
- Metaalbewerkingmachines met een vermogen van 41,55 kW (vermindering met 63,45 kW – 29.5.2.1.a);
- Een wervelbedoven met een vermogen van 270 kW (nieuw – 29.5.3.2.a);
- De opslag van 15 TON papier en karton (33.4);
- Stoomketels met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 116.195 l (vermindering met 33.675 l – 39.1.3);
- Stoomvaten met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 99.657 l (uitbreiding met 38.501 l – 39.2.2);
- 6 stookinstallaties met een vermogen van resp. 9.900 kW, 2x 17.000 kW, 3.900 kW, 300 kW en 70 kW, 2 verbrandingsinrichtingen met een vermogen van 1.500 kW elk en 2 verwarmingsketels met een vermogen van 900 kW elk tot een totaal vermogen van 52.970 kW aan verbrandingsinrichtingen (vermindering met 1.114 kW – 43.1.3);
- Verbrandingsinstallaties met een totaal vermogen van 56.580 kW waarvoor toelating gevraagd wordt tot de emissie van CO₂ (43.4):
 - 6 stookinstallaties met een vermogen van resp. 9.900 kW, 2x 17.000 kW, 3.900 kW, 300 kW en 70 kW
 - 2 verbrandingsinrichtingen met een vermogen van 1.500 kW elk
 - 2 verwarmingsketels met een vermogen van 900 kW elk
 - Een wervelbedoven met een vermogen van 270 kW
 - Een fakkel met een vermogen van 120 kW
 - 3 dieselnoodstroomgroepen met een vermogen van resp. 1600 kW, 1460 kW en 160 kW;

Vlaremrubricering volgens aanvrager: 7.11.1.h – 12.1..2.a – 12.2.1 – 12.2.2 – 12.3.1 – 12.3.2 – 15.1.2 – 16.3.1.2 – 16.3.2.3.a – 16.4.1 – 16.7.2 – 16.8.3 – 17.2.2 – 17.3.2.3 – 17.3.3.3 – 17.3.4.2.a – 17.3.5.2 – 17.3.6.2 – 17.3.7.1 – 17.4 – 19.6.1.a – 20.4.1.2 – 21.3 – 23.1.1.c – 23.2.2.a – 23.3.2.a – 24.1.1 – 29.5.2.1.a – 29.5.3.2.a – 31.1.3 – 33.4 – 39.1.3 – 39.2.2 – 43.1.3 – 43.4;

Gelet op de vraag tot afwijking van art. 5.16.1.8 §1 4° van Vlarem II om de periodiciteit van het inwendig onderzoek van de houder van gassen V120A te verhogen van 10 jaar naar 20 jaar;

Gelet op de volgende vergunningstoestand met betrekking tot de exploitatie van de inrichting op de datum van de indiening van de voormelde milieuvergunningsaanvraag:

- Besluit nr. 59.655 d.d. 30 juli 1992 van de deputatie van Antwerpen, afgeleverd aan de nv Solvay Benelux, voor het veranderen van de inrichting door uitbreiding met een nieuwe productie-eenheid voor polypropyleen, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Besluit nr. MLAV1/92-70 d.d. 18 juni 1992 van de deputatie van Antwerpen, afgeleverd aan de nv Solvay, voor het exploiteren van een magazijn voor het opslaan en verpakken van polyethyleen en polypropyleen, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Besluit nr. MLAV1/92-401 d.d. 29 oktober 1992 van de deputatie van Antwerpen, afgeleverd aan de nv Solvay, voor het exploiteren van een productie-eenheid voor polyethyleen voor een termijn verstrijkend op 23 maart 2006, in zitting van de deputatie van Antwerpen d.d. 19 mei 1993 gewijzigd in een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Ontvangstmelding d.d. 27 maart 1997 door de deputatie van Antwerpen, kenmerk nr. MLOV/97-55, van de melding van overname van een inrichting, vergund op naam van de nv Solvay door de nv Solvay Polyolefins Europe – Belgium;
- Besluit nr. MLAV1/99-102 d.d. 1 juli 1999 van de deputatie van Antwerpen, afgeleverd aan de nv Solvay Polyolefins Europe – Belgium, voor het uitbreiden van de productiecapaciteit van de polyethyleenproductie-installatie, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Besluit nr. MLAV1/00-474 d.d. 26 april 2001 van de deputatie van Antwerpen, afgeleverd aan de nv Solvay Polyolefins Europe – Belgium, voor het uitbreiden van de inrichting, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Aktename nr. MLVER/01-55 d.d. 26 april 2001 door de deputatie van Antwerpen, houdende aktename van de verandering door uitbreiding van de polyethyleenproductie-installaties, geldend als vergunning, afgeleverd aan de nv Solvay Polyolefins Europe – Belgium, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Besluit nr. MLAV1/01-155 d.d. 2 augustus 2001 van de deputatie van Antwerpen, afgeleverd aan de nv Solvay Polyolefins Europe – Belgium, voor het uitbreiden van de inrichting, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Besluit nr. MLAV1/01-188 d.d. 27 september 2001 van de deputatie van Antwerpen, afgeleverd aan de nv Solvay Polyolefins Europe – Belgium, voor het uitbreiden van de productiecapaciteit van de productie-installatie voor polypropyleen, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Besluit nr. MLAV1/01-263 d.d. 6 september 2001 van de deputatie van Antwerpen, afgeleverd aan de nv Solvay Polyolefins Europe – Belgium, voor het uitbreiden van de productie-eenheid voor hoge druk polyethyleen, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Aktename nr. MLVER/01-153 d.d. 10 januari 2002 door de deputatie van Antwerpen, houdende aktename van de verandering van de inrichting door opsplitsing, geldend als vergunning, afgeleverd aan de nv Solvay Polyolefins Europe – Belgium en de nv Polypropylene Belgium, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Besluit nr. MLAV1/02-10 d.d. 8 mei 2002 van de deputatie van Antwerpen, afgeleverd aan de nv Solvay Polyolefins Europe – Belgium, voor het veranderen van de productie-installatie voor polyethyleen, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Besluit nr. MLAV1/02-347 d.d. 20 februari 2003 van de deputatie van Antwerpen, afgeleverd aan de nv Solvay Polyolefins Europe – Belgium, voor het veranderen van de inrichting, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;

MLAV1/1100000274
nv INEOS Manufacturing Belgium

- Aktename nr. MLVER/03-05 d.d. 27 maart 2003 door de deputatie van Antwerpen, houdende aktename voor het veranderen van de inrichting, geldend als vergunning, afgeleverd aan de nv Solvay Polyolefins Europe – Belgium, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Ontvangstmelding d.d. 9 april 2003 door de deputatie van Antwerpen, kenmerk nr. MLOV/03-35, van de melding van overname van een inrichting, vergund op naam van de nv Polypropylene Belgium door de nv BP Belgium;
- Besluit nr. MLAV1/03-11 d.d. 30 april 2003 van de deputatie van Antwerpen, afgeleverd aan de nv Polypropylene Belgium, voor het veranderen van de inrichting, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Ontvangstmelding d.d. 11 februari 2005 door de deputatie van Antwerpen, kenmerk nr. MLOV/04-125, van de melding van overname van een inrichting, vergund op naam van de nv BP Belgium door de nv O & D Belgium;
- Ontvangstmelding d.d. 29 maart 2005 door de deputatie van Antwerpen, kenmerk nr. MLOV/05-31, van de melding van overname van een inrichting, vergund op naam van de nv BP High Density Polyethylene Belgium door de nv O & D Belgium en van de naamswijziging van de nv Solvay Polyolefins Europe – Belgium in de nv BP High Density Polyethylene Belgium;
- Aktename nr. MLVER/05-163 d.d. 25 november 2005 door de deputatie van Antwerpen, houdende aktename voor het veranderen van de inrichting, geldend als vergunning, afgeleverd aan de nv Innovene Manufacturing Belgium, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Besluit nr. MLAV1/05-442 d.d. 16 maart 2006 van de deputatie van Antwerpen, afgeleverd aan de nv Innovene Manufacturing Belgium, voor het veranderen van de inrichting, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Ontvangstmelding d.d. 12 februari 2007 door de deputatie van Antwerpen, kenmerk nr. MLOV/07-28, van de melding van naamswijziging van de nv Innovene Manufacturing Belgium in de nv INEOS Manufacturing Belgium;
- Aktename nr. MLVER/07-72 d.d. 30 augustus 2007 door de deputatie van Antwerpen, houdende aktename voor het veranderen van het chemisch bedrijf door uitbreiding, geldend als vergunning, afgeleverd aan de nv INEOS Manufacturing Belgium, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Besluit nr. MLWV/08-36 d.d. 29 januari 2009 van de deputatie van Antwerpen waarbij het schrappen van de bijzondere voorwaarde opgenomen in artikel 3 §3, 3° van het besluit van de deputatie d.d. 6 september 2001 (kenmerk MLAV1/01-263), afgeleverd aan de nv Ineos Manufacturing Belgium, niet wordt ingewilligd;
- Aktename nr. MLVER/08-117 d.d. 2 april 2009 door de deputatie van Antwerpen, houdende aktename voor het veranderen van het chemisch bedrijf door uitbreiding, geldend als vergunning, en de toelating tot de emissie van CO₂ afgeleverd aan de nv INEOS Manufacturing Belgium, voor een termijn verstrijkend op 18 juni 2012;
- Besluit nr. MLWV/10-10 d.d. 8 juli 2010 van de deputatie van Antwerpen waarbij het schrappen van de bijzondere voorwaarde opgenomen in artikel 3 §3, 3° van het besluit van de deputatie d.d. 6 september 2001 (kenmerk MLAV1/01-263), afgeleverd aan de nv Ineos Manufacturing Belgium, wordt ingewilligd en de bedoelde bijzondere voorwaarde wordt vervangen;

Gelet op het feit dat deze aanvraag voor de eerste maal werd ingediend op 28 juni 2011; op het feit dat op datum van 8 juli 2011 de milieuvergunningsaanvraag ontvankelijk en volledig werd verklaard;

Gelet op de stukken, waarbij wordt geattesteerd dat de milieuvergunningsaanvraag de vereiste publiciteit verkreeg, conform artikel 17 van het Vlarem;

Gelet op de informatievergadering d.d. 10 augustus 2011 zoals bedoeld in artikel 18 van het Vlarem;

Gelet op het proces-verbaal betreffende het openbaar onderzoek d.d. 17 augustus 2011 waaruit blijkt dat er noch schriftelijke, noch mondelinge bezwaren en/of opmerkingen werden ingediend;

Gelet op het gunstig advies d.d. 23 augustus 2011 van het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen (kenmerk AN2011/403/JW); op volgende elementen uit dit advies:

1. Ineos beschikt over een basisvergunning 2/59.655 f2/kos van 30 juli 1992 toen nog op naam van nv Solvay Benelux en geldig tot 18 juni 2012.
2. Momenteel beschikt Ineos over 1 PP-lijn (polypropyleen) en 2 PE-lijnen PE-A en PE-E (polyethyleen). Hiervoor wordt een hervergunning gevraagd.
3. De PP-lijn is volgens het gasfase polymerisatieprocédé, zowel homopolymeren als copolymeren met ethyleen en buteen. Deze lijn heeft een capaciteit van 160 kton/jaar.
4. De PE-lijnen produceren polyethyleen met hoge dichtheid (HDPE). Het betreft zowel homopolymeren als copolymeren met hexeen, volgens het slurry polymerisatieprocédé. Lijn A heeft een capaciteit van 200 kton/jaar en lijn E 400 kton/jaar. Voor lijn A wordt een capaciteit van 220 kton/jaar aangevraagd. Er wordt ook aangevraagd om de periodiciteit van het inwendig onderzoek van de houder van gassen V120A te verhogen van 10 jaar naar 20 jaar. Dit staat vermeld op het laatste verslag van de milieudeskundige erkend in de discipline – houder voor gassen of gevaarlijke stoffen. Bij deze keuring werd vastgesteld dat de houder voldoet aan de voorschriften van Vlare II artikel 5.16.6.
5. Volgens het bijgevoegde milieueffectenrapport (MER) blijven de gemiddelde waarden voor de geëmitteerde vluchtige organische stoffen (VOS) ver onder de waarde van 1% van de wetenschappelijke advieswaarde ter bescherming van de mens. Mogelijke negatieve effecten voor planten ten gevolge van ethyleenemissies worden als niet significant beschouwd. Ineos wordt beschouwd als broeikasgasinrichting, beschikt over een goedgekeurd CO₂-monitoringsplan en staat jaarlijks emissierechten af voor de CO₂-emissies. Ineos beschikt eveneens over een goedgekeurd energieplan dat aantoonde dat reeds op voldoende efficiënte wijze met energie omgesprongen wordt. Algemeen wordt aangenomen dat de effecten van deze activiteiten op de omwonende bevolking verwaarloosbaar zijn.
De effecten voor de discipline Water worden weinig significant beschouwd.
Uit het bijgevoegde veiligheidsrapport blijkt dat de 10⁻⁵ contour grenst aan de terreingrens. De 10⁻⁶ en 10⁻⁷ contouren overschrijden de terreingrens. De 10⁻⁷ contour raakt niet aan kwetsbare locaties zoals scholen, ziekenhuizen of rust- en verzorgingstehuizen.
Het plaatsgebonden risico van Ineos voldoet aan de risicocriteria volgens de Code van goede praktijken. Tevens voldoet het groepsrisico van de inrichting aan het risicocriterium terzake;

Gelet op het gunstig advies van de stedenbouwkundige ambtenaar van de stad Antwerpen, op volgende elementen uit dit advies:

1. Het eigendom is gelegen in het gewestplan Antwerpen (Koninklijk Besluit van 3 oktober 1979 en latere wijzigingen). Het eigendom ligt, volgens dit van kracht zijnde gewestplan, in een industriegebied.
2. Gezien het perceel waarop de aanvraag gedaan wordt gelegen is in industriegebied, is er geen bezwaar tegen de aanvraag.
3. Uit het voorgaande blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de bestemming en de voorschriften van het gewestplan.
4. De exploitatie gebeurt in bestaande vergunde gebouwen en constructies (zie lijst toegevoegd aan het aanvraagdossier);

Gelet op het gunstig advies d.d. 26 september 2011 van de afdeling van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE), bevoegd voor Milieuvergunningen (AMV) (kenmerk AMV/A/11/7466); op volgende elementen uit dit advies:

1. Voorliggende aanvraag betreft de hernieuwing van een vergunning voor een bestaande inrichting, gecombineerd met veranderingen (wijziging en uitbreiding) van deze inrichting.

2. Momenteel is de inrichting vergund voor de productie van 160 kton PP/jaar (PP-lijn) en 600 kton PE/jaar (PE-E lijn). Met deze aanvraag wenst de exploitant de productie van de PE-A lijn uit te breiden met een capaciteit van 20 kton/jaar. Dit komt tevens overeen met de huidige technische mogelijkheden van de productielijn.
Dit komt erop neer dat de totale productiecapaciteit van rubriek 7.11.1.h) en 20.4.4.2° 780 kton/jaar bedraagt. De inrichting is GPBV omwille van deze productie, de evaluatie wordt in dit verslag uitgevoerd.
3. Naast deze uitbreiding worden in verschillende rubrieken een aantal regularisaties aangevraagd.
4. Er zijn 3 dieselnoodstroomgroepen (1.018 kW) op de site geïnstalleerd, deze wijzigen niet. De werking wordt wekelijks gecontroleerd, maar de motoren draaien minder dan 360 u/jaar en vandaar kan voor rubriek 31.1.3° de helft van het totaal nominaal vermogen (1.435 kW) geteld worden.
5. In totaal zijn er 10 transformatoren met een individueel nominaal vermogen kleiner dan 1.000 kVA en 25 transformatoren met een individueel nominaal vermogen groter dan 1.000 kVA op de inrichting aanwezig. De transformatoren met minerale olie zijn voorzien van de nodige inkuipingen.
6. De transformatoren reduceren de spanning van 36 kV naar 6 kV. Deze stroom drijft motoren van hoog vermogen aan.
7. De parking voor de vrachtwagens en de vorkliften bevinden zich op verschillende locaties. Er worden maximaal 15 vorkliften geparkeerd onder de luifels in de verpakkingzone, de andere vorkliften bevinden zich in de productiezone of in de omgeving van de werkplaatsen voor onderhoud. Vrachtwagens worden gestationeerd aan de ingang van het bedrijf, op 2 verschillende locaties (25 + 6 standplaatsen).
8. M.b.t. de luchtcompressoren en de airco-installaties (rubriek 16.3.1.2°) is er een uitbreiding met 4.149,5 kW tot 5.012 kW. Voor de compressoren en koelinstallaties (16.3.2.3°.a)) is dit een uitbreiding met 2.701 kW tot 9.071 kW. In praktijk worden geen nieuwe toestellen geplaatst in de inrichting, deze uitbreidingen zijn het gevolg van verkeerde vermogens die in het verleden werden opgenomen en toestellen die in het verleden niet werden mee opgenomen in deze rubriek.
9. De persluchtcompressoren (waarvan er steeds 2 of 3 in dienst zijn) leveren de instrumentatielucht. De compressoren worden om beurten in dienst genomen. Bij het stilvallen van de compressoren (bijvoorbeeld ten gevolge van een stroomuitval) zullen buffervaten ervoor zorgen dat de PP- en PE-lijnen nog minstens 10 minuten voorzien worden van instrumentatielucht.
10. In rubriek 16.4. is er geen wijziging, het vergunde LPG-station voorziet de vorkliften van LPG (bij de logistieke verwerker).
11. Er worden geen recipiënten met propaan meer opgeslagen.
De gasopslag wordt op verschillende plaatsen teruggebracht:
 - a) aan het magazijn buiten van 4.807 l naar 1.025 l;
 - b) aan productie PP (CO flessen) van 750 l naar 50 l;
 - c) aan productie PE (CO/N₂ flessen) van 500 l naar 300 l;De gasopslag in de productie PE van de verschillende calibratiegassen (1.880 l) en van propyleen (3.280 l) wordt naar een locatie op het afvalpark gebracht. De opslag hier bedraagt nog 2.800 l.
Nieuw in deze rubriek is de opslag van spuitbussen (50 l) in een veiligheidskast in het magazijn en de opslag van 2 stikstofkaders (1.100 l) aan het laboratorium.
Dit alles resulteert in een vermindering in rubriek 16.7.2. met 10.117 l tot 5.325 l.
12. Er is 1 LPG-opslagtank van 4.850 l aanwezig op de site in de logistieke zone.
Isobutaan wordt opgeslagen in 2 grote opslagtanken van 156.000 l en 155.000 l. Buteen wordt opgeslagen in een tank van 156.000 l. Al deze opslagtanken zijn eveneens ingedeeld in rubriek 17.2.2.

13. Volgens het OVR wordt de hoge drempel overschreden voor de met naam genoemde stoffen "zeer licht ontvlambare vloeibare gassen (inclusief LPG) en aardgas". De lage drempel wordt overschreden voor:
 - Cat. 8: zeer licht ontvlambare vloeistoffen en gassen in gasvormige of superkritische toestand;
 - Cat. 9: gevaarlijke voor het milieu R51/53;
14. Nieuw opgenomen in rubriek 17.2.2. is de voorraad aan koolwaterstoffen die in wagens op het spoor geplaatst zijn. Het betreft hier 5 wagens van buteen (5 x 55 ton) en 3 wagons met hexeen (3 x 50 ton). Dit is een toename met 425 ton t.o.v. de huidige vergunning.
15. De geplande aankoop van 2 nieuwe Ziegler bins wordt mee opgenomen in deze milieuvergunningsaanvraag. Momenteel zijn er 5 van deze opslagbins aanwezig op de site, dit wordt uitgebreid naar een lokaal van 8 stuks of 12.064 ton (8 x 1.508 ton).
16. Alle veranderingen resulteren in een verhoging van de opslag in rubriek 17.2.2. met 676,8 ton.
17. Naast de opslag die ingedeeld is in rubriek 17.2.2. is er nog de andere opslag van gevaarlijke stoffen in de toepasselijke rubrieken. Zo is er de opslag van 23.300 kg giftige stoffen, 63.767 kg oxiderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen, 9.350 l P1-vloeistoffen, 6.720 l P2-vloeistoffen, 22.350 l P3-vloeistoffen, 16.572 l p4-vloeistoffen en 580 l gevaarlijke stoffen in kleine verpakkingen.
18. Uit de keuringsattesten van de tanks die aan het dossier werden toegevoegd blijkt dat deze tanks voldoen aan de geldende vergunningsvoorwaarden.
19. De vijf opslagtanks (V-tanks) met de koolwaterstoffen, isobutaan, hexeen en buteen, die opgesteld staan in 2 afzonderlijke ingekuipde tankenparken kunnen omschreven worden als bovengrondse horizontale cilinders. Elke inkuiping is voorzien van betonnen kuipwanden, betonnen vloerbedekking en afvoerkanalen. De inkuipingen lopen af in één achtergelegen opvangbekken van 450 m³.

Een dergelijke opstelling is ook aanwezig ter hoogte van de drie procestanks (B-tanks) met isobutaan en hexeen waarbij het achtergelegen opvangbekken een volume heeft van 200 m³. In de installatie zijn nog twee procestanks met isobutaan aanwezig, deze zijn voorzien van een inkuiping zonder een dergelijk opvangbekken. De opvangbekkens zijn om veiligheidsredenen afgesloten met een waterslot. De nodige voorzieningen zijn getroffen opdat hier steeds water zou aanwezig zijn. Een stoomleiding is hierop aangesloten om bevriezing te voorkomen. Bij een eventuele calamiteit bv. breuk van een tank, zal de vloeistof zich steeds boven op het water bevinden. Het (blus)water zelf kan dan via het waterslot afvloeien naar de riolering voor het bedrijfsafvalwater. Dit water wordt uiteindelijk terecht in het opvangbekken voor vervuild bluswater. Bij een eventuele verontreiniging zal het verpompen naar Solvic worden stopgezet.
20. Tenslotte zijn er drie dubbelwandige opslagtanks met diesel aanwezig op het bedrijfsterrein die gekoppeld zijn aan de werking van noodstroomaggregaten. Eén opslagtank met gasolie is voorzien van een inkuiping.
21. Er zijn geen ondergrondse opslagtanks aanwezig op het terrein.
22. Ook voor de opslag in verplaatsbare recipiënten wordt de nodige opvang voorzien.
23. M.b.t. de opslag kleurstoffen en pigmenten werd in het verleden de silo's van 56 m³ (106 ton) en 130 m³ (248 ton) voor carbon black vergund. Dit zijn echter geen opslagsilo's maar voedingssilo's of procesvaten en dienen dus niet als opslag opgenomen worden. Er is wel 1 opslagsilo voor carbon black van 300 m³ (572 ton) aanwezig. Daarnaast is er de opslag van 33 ton kleurstoffen en de opslag van 43 ton titaandioxide en 78 ton masterbatch blauw. In totaal bedraagt de opslag ingedeeld in rubriek 21.3. 726 ton.
24. Voor rubriek 23.1.1°C) is rekening gehouden met de verschillende onderdelen van de fabriek: utilities, polymerisatie, finishing, ... de totale geïnstalleerde drijfkracht bedraagt 49.214 kW.
25. Door de wijziging van de indelingslijst van Vlare I wordt de te vergunnen rubriek 23.2.2°a) i.p.v. 23.3.2.. Hieronder vallen de verschillende machines voor de verpakking van het eindproduct alsmede de analysetoestellen die in het laboratorium worden gebruikt voor de kwaliteitscontrole van het eindproduct. Het totale vermogen van deze rubriek bedraagt 427,45 kW.

26. In totaal wordt op de inrichting 70.792 ton kunststoffen opgeslagen. Dit betreft de silo's waarin zowel poeders als korrels kunnen in opgeslagen worden. De silo's die gebruikt worden als voedingssilo's voor de extruder of als verwerkingssilo voor de aanmaak van masterbatch, ... worden hier niet mee opgenomen. Naast de opslag in silo's is er de opslag van het verpakte eindproduct. Dit zijn verpakking op palet, in bigbags of octabins. Afhankelijk van het product kan dit zowel binnen (in de magazijnen) als buiten gestockeerd worden.
27. Er werd door de exploitant een evaluatie gemaakt van alle metaalbewerkingmachines die aanwezig zijn in de ateliers. Het geïnstalleerde vermogen van 41,55 kW, dit is een vermindering met 63,45 kW t.o.v. de vergunde situatie.
28. De wervelbedoven meet een vermogen van 270 kW wordt discontinu gebruikt voor het reinigen van de onderdelen die vervuild zijn met PE of PP.
29. Op de inrichting zijn 4 stoomketels aanwezig met een gezamenlijk waterinhoud van 116.195 l. Wat de stoomvaten betreft, deze hebben een inhoud van 99.657 l.
30. De stoomketels hebben een theoretische productiecapaciteit van 65 ton stoom/uur. De ketels leveren stoom op 36 en 7,5 barg. Een gedeelte van de stoom wordt verder gereduceerd naar een drukniveau van 205 barg. Deze stoomketels worden gevoed met aardgas uit het Fluxys-aardgasnet en met recuperatiegassen uit de productie.
31. Er worden geen nieuwe stookinstallaties geplaatst, wel worden de vermogens aangepast aan de werkelijke waarde en in overeenstemming gebracht met het monitoringplan.
32. Aan het dossier werd een OVR met kenmerk OVR/11/10 d.d. 23/06/2011 toegevoegd, het algemeen besluit luidt:
"Uit de globale isorisicocontouren van Ineos Manufacturing Belgium blijkt dat de 10^{-5} contour de terreingrens Ineos Lillo met Solvic slechts met enkele meters overschrijft ten zuiden van de inrichting. Er zijn echter quasi géén aanwezigheden vast te stellen binnen de isorisicocontour. Plaatsgebonden risico 10^{-6} /jaar ligt volledig binnen industriegebied en raakt geen gebieden met woonfunctie. De 10^{-7} contour raakt niet aan kwetsbare locaties zoals scholen, ziekenhuizen of rust- en verzorgingstehuizen.
33. Het plaatsgebonden risico van Ineos Manufacturing Belgium voldoet aan de risicocriteria volgens de Code van goede praktijken met uitzondering van de 10^{-5} contour. Deze overschrijdt de terreingrens met 3 m ter hoogte van het buurbedrijf Solvic.
34. Tevens voldoet het groepsrisico van de inrichting aan het risicocriterium ter zake.
35. Op basis van de subselectiemethodiek werden geen installatieonderdelen geselecteerd van waaruit zich gevaarlijke stoffen zouden kunnen verspreiden via lucht, bodem of water en die zouden kunnen leiden tot nadelige effecten op fauna en flora in de omgeving van Ineos ten gevolge van een accidentele lozing. Het bedrijf voorziet tevens in tal van maatregelen om mogelijke effecten op bodem, grondwater, oppervlaktewater en de lucht te vermijden of er gepast tegen op te treden".
36. Zoals gesteld in de niet-technische samenvatting blijkt dat de 10^{-5} contour grenst (beperkte overschrijding) aan de terreingrens. Tussen IMB en Solvic werden er reeds formele afspraken gemaakt in een door beide partijen ondertekende overeenkomst omtrent een wederzijds preventiebeleid, een wederzijds veiligheidsbeheerssysteem en inzake planning van noodsituaties, waarbij een mutuele hulpverlening is voorzien.
37. Voor de productie van organische chemicaliën met een productiecapaciteit van 100.000 ton per jaar of meer is de inrichting MER-plichtig. Aan het dossier werd een MER toegevoegd (PRMER – 529/GK goedgekeurd op 14/06/2011). Hierbij dient opgemerkt te worden dat de referentiesituatie overeenkomt met de geplande (of toekomstige) situatie. De verschillende milieuaspecten, die ook aan bod komen in het MER, worden in de GPBV-evaluatie opgenomen.
38. Evaluatie als GPBV-inrichting:
De inrichting is een GPBV-bedrijf aangezien het onder toepassing valt van rubriek 7.11.1.h. die gemerkt zijn met de letter X in de indelingslijst van Vlareem.
De BREF"Polymers" (augustus 2007) werd in beschouwing genomen. Hierbij dient opgemerkt te worden dat in de voornoemde BREF enkel m.b.t. de productie HDPE specifieke BBT-gerelateerde waarden worden opgenomen, m.b.t. de productie van PP is dit niet het geval en kon enkel met

de algemene BBT rekening gehouden worden.

Zoals hierboven reeds vermeld beschikt IMB te Lillo momenteel over drie productielijnen:

- 1 productielijn voor polypropyleen (PP-lijn): de PP-lijn produceert sinds augustus 1992 polypropyleen (PP), zowel homopolymeren als copolymeren met ethyleen en buteen, en dit volgens het gasfase polymerisatieprocédé (meer bepaald het Unipol-P procédé). Deze heeft een capaciteit van 160 kton per jaar;
- 2 productielijnen voor polyethyleen (PE-lijn A en PE-lijn E): met behulp van de PE-lijnen wordt sinds november 1992 polyethyleen met hoge dichtheid (HDPE) geproduceerd. Het betreft zowel homopolymeren als copolymeren met hexeen. Deze productie geschiedt volgens het slurry polymerisatieprocédé, gebruik makend van technologie die eigendom is van Ineos Technologies. De lijnen A en E hebben een respectievelijk productiecapaciteit van 200 kton en 400 kton per jaar.

IMB in Lillo produceert polymeren. Het globale proces voor polymeerproductie (polypropyleen of polyethyleen) bestaat uit twee essentiële stappen: de polymerisatie en de granulatie. De polymerisatiestap vormt uit een monomeer een polymeerpoeder; de granulatiestap transformeert het polymeerpoeder in polymeerkorrels of – granulaten. Daarnaast zijn er nog een aantal nevenprocessen (bereiding van de grondstoffen, recyclage van reagentia, recyclage van katalysatoren, ...).

a) Polypropyleenproductie

IMB baat één productielijn voor polypropyleen uit (verder kortweg "PP-lijn" genoemd). Deze installatie heeft een productiecapaciteit van 160 kton/jaar en is ingeplant op een oost-west georiënteerde as, in de noordoostelijke hoek van het bedrijfsterrein.

Vóór de polymerisatiereactie zuivert IMB de basisgrondstoffen. De polymerisatiereactie volgens het "UNIPOL gasfaseprocédé" is een wervelbedreactie. IMB produceert vier typen polymeren uitgaande van het propyleen.

Door de aanwezige katalysator polymeriseert de basisgrondstof (propyleen) en vormt een polypropyleenpoeder. De aangevoerde gasstroom houdt het poeder constant in beweging. Bij de polymerisatiereactie komt warmte vrij.

Na de polymerisatiereactie scheiden gassilo's het polymeerpoeder van de nog aanwezige gassen. Vervolgens transporteert een pneumatisch systeem het poeder naar de volgende processtap: de granulatie (1 granulatielijn). Deze stap zorgt ervoor dat het poeder omgevormd wordt tot korreltjes. Afhankelijk van het gewenste eindproduct, voegt men nog additieven toe.

Na de granulatie stockeert men de korrels in afwachting van vervoer naar de klant.

b) Polyethyleenproductie

IMB baat twee productielijnen voor polyethyleen uit (verder kortweg "PE-lijn A" en "PE-lijn E" genoemd). PE-lijn A, gebouwd in 1992, is een productielijn met een capaciteit van 200 kton/jaar.

PE-lijn E werd in de loop van 2001 gebouwd en heeft een huidige productiecapaciteit van 400 kton/jaar.

IMB produceert hoge dichtheid polyethyleen (HDPE) via het HDPE-procédé dat eigendom is van Ineos Technologies. Dit is een exotherm proces dat plaatsgrijpt in ringreactoren ("loop reactors"). Omwille van het exotherm karakter van de reactie zijn de verticale benen van de reactoren voorzien van een watermantel ("jacket").

De polymerisatiereactie vindt plaats in isobutaan als inert medium en vereist de aanwezigheid van een katalysator en/of een co-katalysator. Door de aanwezigheid van de katalysator polymeriseert het ethyleen en vormt een polyethyleenpoeder dat in suspensie blijft in het isobutaan. Door de reactieparameters aan te passen, kan IMB verschillende commerciële varianten produceren van het polymeer.

Analoog met het polypropyleenprocédé, bestaat het polyethyleenprocédé uit twee belangrijke stappen: de polymerisatiestap en de granulatiestap.

Om de verschillende polyethyleeneindproducten te maken, beschikt IMB over 2 polymerisatielijnen en 3 granulatielijnen. De reden voor deze 3 granulatielijnen (in plaats van

één granulatielijn per productielijn) is dat IMB tal van verschillende soorten polyethyleen kan maken, elk met verschillende samenstelling, kleur of eigenschappen. Deze verschillende soorten worden bekomen door het toevoegen van specifieke additieven of kleurstoffen, wat gebeurt in de granulatie-eenheid.

Het is economisch voordeliger over meerdere granulatielijnen te beschikken, zodat de overgangsperiode tussen de productie van de verschillende soorten polyethyleen zo kort mogelijk gehouden kan worden. Daarenboven is het soms gewoonweg niet mogelijk dezelfde granulatielijn te gebruiken voor verschillende producten. Zo kan er bijvoorbeeld geen wit polymeer gemaakt worden in dezelfde granulatielijn waarin ook zwart polymeer wordt geproduceerd.

c) Beoordeling van de verschillende milieucompartimenten:

- Afvalstoffen (productieafval, ander bedrijfsafval, verpakkingsafval, voorkoming, ...) De BBT-gerelateerde emissiewaarde voor gevaarlijk afval bedraagt volgens de BREF 3,1 kg/ton HDPE-product. Bij IMB werd in 2009 0,19 kg/ton geproduceerd HDPE gegenereerd, wat dus ver beneden de BBT-gerelateerde waarde ligt. Afvalstoffen worden op de site gescheiden ingezameld. Een contract met een erkend verwerker zorgt ervoor dat alle afvalstoffen volgens de geldende regels worden verwerkt. In Vlarem I artikel 43ter staat vermeld dat "overeenkomstig het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer het ontstaan van afvalstoffen wordt voorkomen; waar dit niet gebeurt, moeten die stoffen nuttig worden toegepast of aangewend worden als secundaire grondstof of, wanneer dat technisch en economisch onmogelijk is, zodanig worden verwijderd dat milieu-effecten worden voorkomen of beperkt". Naast artikel 43ter in Vlarem I zijn er tevens de algemene voorwaarden van Vlarem II, waarin voorwaarden worden opgelegd naar het beheer van afvalstoffen (afdeling 4.1.6.).

Besluit:

Uit het bovenstaande kan geconcludeerd worden dat er geen bijzondere voorwaarden in de milieuvergunning dienen opgelegd te worden voor het milieucompartiment afvalstoffen.

- Lucht & geur (geleide-, diffuse- atmosferische emissies, Benchmarking Convenant, ...) Uit het MER blijkt dat volgende milderende maatregelen om emissies te beperken momenteel worden toegepast:
 - Om fugatieve emissies te beperken wordt algemeen gebruikt gemaakt van kogelafsluiters i.p.v. schuifafsluiters, omdat kogelafsluiters worden gekenmerkt door een betere afdichting en hun verliezen zijn dus beduidend kleiner.
 - Een controle op het branden van de (waakvlam van de) fakkels alvorens over te gaan tot het uitvoeren van discontinue operaties die tot het affakkelen van een bepaald gasdebiet kunnen leiden.
 - Koolwaterstoffen en stikstof worden door middel van membraantechnologie uit de spoelgassen afgescheiden. Dit laat toe om stikstof voor de ontgassing opnieuw te gebruiken en de koolwaterstoffen naar de solventrecuperatie te sturen. Indien dit niet zou gebeuren dient de volledige stroom afgefakkeld te worden en gaan zowel koolwaterstoffen als stikstof verloren.
 - Gebruik van niet recupereerbare restgassen, die vrijkomen bij de solventregeneratie, als brandstof voor het opwekken van stoom. Dit impliceert een verlaging van het aardgasverbruik. Deze restgassen zijn afkomstig van zowel de PP- als PE-installatie en komen van 6 verschillende plaatsen, telkens bij de recuperatie en zuivering van de gassen van de reactor. De samenstelling wordt wekelijks gemeten en gerapporteerd, onder meer in het kader van het CO₂-protocol. De restgassen bestaan uit 31% uit ethyleen, 25,5% isobutaan, 39% propyleen, 3,9% buteen, 0,3% hexeen en 0,3% waterstof.
 - Gebruik van een dampretoursysteem bij het lossen van de koolwaterstoffen in de opslagtanks.

- Maximale recuperatie van de koolwaterstoffen, gegenereerd bij de regeneratie van de voorzuivering van de grondstoffen, in het proces, wat resulteert in minimale hoeveelheden die dienen te worden afgefakkeld.
 - Uitrazen van alle roterende onderdelen met dubbele mechanische asafdichtingen en spervloeistoffen om lekken naar de atmosfeer te minimaliseren.
 - Afzuiging van eventuele lekken aan de asafdichting van compressoren en terugvoeren naar de aanzuigzijde van deze compressor. Indien dit niet mogelijk blijkt wordt ook hier gebruik gemaakt van dubbele mechanische asafdichtingen en spervloeistoffen.
 - Interne afgassing worden zo veel mogelijk terug aangezogen door de gasrecuperatie-compressor met het oog op een optimaal hergebruik in het proces.
 - Leidinggedeelten tussen twee afsluiters, die niet onder druk staan, zijn met een dampretoursysteem verbonden.
 - Alle uitstoot naar de atmosfeer van het pneumatisch transport gebeurt via filters. Voor systemen waarin zich carbon black bevindt, wordt deze filter in dubbel uitgevoerd.
 - Periodieke bemeting van alle appendages met het oog op het beheersen van de niet-geleide emissies.
 - Gasdetectoren op de cruciale plaatsen met alarmmelding naar de controlekamer.
- Het behandelen van de afgassen afkomstig van de ontgassingssilo's en het afdalen van de reactoren door o.a. recyclage, thermische oxidatie (naverbranding), affakkelen (voor discontinue stromen) is BBT volgens de BREF.

Zowel de PP-eenheid als de PE-eenheid (na polymerisatie) zijn voorzien van een ontgassingsinstallatie en een recyclagesectie voor afgassen.

Voor de PP-eenheid gebeurt de recyclage als volgt:

De recyclageafdeling herwint stikstof en monomeren uit de diverse afgassen van de productie. Een recyclagecompressor herwint het stikstof, terwijl een reeks van drie destillatiekolommen instaan voor de recuperatie van de monomeren. De recuperatie van N₂ gebeurt met behulp van stoffilters, die noodzakelijk zijn om verstopping te vermijden en om te vermijden dat de blowers beschadigd worden. De filters zijn uitgerust met een drukalarm en worden gereinigd door stikstofpulsen.

De gerecupereerde monomeren gaan ofwel terug naar de reactor, afhankelijk van de vraag, of worden verbrand.

Overschotten in deze gasstromen worden afgeleid naar de fakkels.

In de PE-eenheid herwint de recuperatie-eenheid de gebruikte reagentia.

De extruders zijn een gesloten systeem, zodat het afvangen van afgassen hier niet aan de orde is.

Het gebruik van een fakkels is BBT als het gaat om stromen die niet kunnen gerecycleerd worden binnen het proces of als brandstof worden aangewend. De specifieke aard van het proces en de kwaliteitsvereisten van het afgevoerde materiaal maakt het moeilijk de producten intern te gebruiken of ze als brandstof in te zetten. IMB beschikt over een fakkelsinstallatie met het oog op verbranden van emissies. De fakkels in het noordoosten van het bedrijfsterrein wordt gemeenschappelijk gebruikt voor de twee PE-lijnen en de PP-lijn. De fakkels is ontworpen voor een debiet van 90 ton/u koolwaterstoffen. De fakkelsinstallatie is uitgerust met een "knock-out" vat.

BBT is het reduceren van de emissies uit finishing (het gedeelte waarin het polymeerpoeder tot pellets verwerkt worden) en opslageneenheden door een geoptimaliseerde ontgassing.

IMB beschikt over tal van maatregelen om de emissies te beperken. Deze zijn onder meer:

- Het gebruik van een gesloten stikstofsysteem voor het ontgassen en transporteren van polymeerpoeder (onmiddellijk na de retorsectie). Uit deze stikstofstroom worden monomeren gerecupereerd (onder meer isobutaan, hexeen, ethyleen, ...). Heel dit proces is technologisch geoptimaliseerd.

- Condensatie en hergebruik van het solvent (in dit geval isobutaan) na ontgassing.
- Het gebruik van het meest geschikte solvent: isobutaan is een in deze technologie wereldwijd gebruikt solvent.

IMB maakt optimaal gebruik van filters om de emissie van stof (fijn polymeerpoeder) te reduceren. Zo worden bij ontgassing van de stroom die de reactoren verlaat, overheadfilters gebruikt (zowel in de hoge druk als in de lage druk), die de fijnste polymeerdeeltjes (fluff) van het gas moeten scheiden. Deze filters zijn zakkenfilters, waarbij een gedeelte van de tegengehouden polymeerdeeltjes door gravitatie naar de bodem van de filter zakt terwijl het andere gedeelte, dat in de filter is blijven hangen, door middel van luchtpulsen moeten worden verwijderd. Doormeting van het drukverschil, wordt de vervuiling van de filters gecontroleerd.

Zoals reeds gesteld gebeurt de recuperatie van N₂ met behulp van stoffilters, deze aanwezige filters worden opgevolgd voor wat betreft de drukopbouw. Bij het overschrijden van kritische parameters worden de filters vervangen.

Het gevormde polymeergranulaat wordt getransporteerd naar de verschillende silo's. Deze zijn eveneens uitgerust met stoffilters om emissie bij verladingactiviteiten te vermijden.

De inrichting is gelegen in een hot spot zone voor fijn stof (haven van Antwerpen) en betreft een activiteit die relevant zou kunnen zijn m.b.t. fijn stof. In het MER wordt fijn stof daarentegen niet weerhouden als relevante parameters voor IMB.

In de BREF wordt melding gemaakt van een emissieniveau voor HDPE-producerende installaties van 650 gram VOS per ton geproduceerde HDPE, als gemiddelde van de top 50% van de gerapporteerde bedrijven. De gemiddelde leeftijd van die bedrijven was 15 jaar, met een gemiddelde jaarcapaciteit van 161 kton. Als de in dit MER gekarakteriseerde emissiestromen van IMB in verband gebracht worden met de productievolumes, wordt voor de bestaande installaties een emissieniveau vastgesteld van 554 gram VOS per ton geproduceerd PE. Voor 2010 wordt een waarde bekomen van 436 gram VOS per ton geproduceerde PE. De emissieniveau's van IMB zijn dus lager. IMB heeft een systeem voor het karakteriseren van de fugatieve emissies op poten gezet en er een LDAR-programma rond uitgebouwd, dit is BBT om de fugatieve emissies te karakteriseren.

BBT is het voorzien van mogelijkheden om de reactorinhoud op een veilige manier af te voeren in geval van nood.

IMB beschikt over dumptanks waarin de reactorinhoud in geval van nood kan worden geleegd en waaruit de inhoud daarna gecontroleerd afgevoerd kan worden. Hiermee wordt vermeden dat de reactorinhoud ongecontroleerd afgevoerd moet worden naar de atmosfeer.

Voor de PP-eenheid heet deze tank "blowdowntank". Er kan enkel gas naar deze tank worden gestuurd. De inhoud van de tank wordt vervolgens gecontroleerd naar de fakkel gestuurd. Voor de PE-lijn A doen het vat P200A en het vat G200A dienst als dumptanks, waarin respectievelijk de inhoud van de reactoren R800A en R801A terechtkomt.

Om de emissies (van koolwaterstoffen) die vrijkomen als gevolg van de behandeling van pellets te beperken werd besloten om een regeneratieve thermische naverbrander (RTO) te plaatsen voor het behandelen van de emissies van de behandelingssilo. Een dergelijke installatie kan volgens het MER een emissiereductie van 95 à 99% realiseren.

De indienstname is voorzien begin 2014. De problematiek i.v.m. de behandelingssilo loopt reeds van 2008, daarom stelt de afdeling Milieuvergunningen – buitendienst Antwerpen voor om via een bijzondere voorwaarde op te leggen dat de RTYO tegen ten laatste 01/01/2014 in dienst dient te zijn.

M.b.t. bijkomende milderende maatregelen stelt het MER dat vandaag de stofemissies van de behandelingssilo onbekend zijn. Om te garanderen dat de emissiegrenswaarden voor stof gerespecteerd worden, wordt aangeraden een stofemissiemeting uit te laten voeren op dit geleide emissiepunt als dat technisch mogelijk is volgens de geldende

standaarden. De installatie van de geplande RTO zal het stofgehalte in de huidige emissies van de behandelingssilo weliswaar wijzigen.

In het MER (discipline mens – gezondheid) wordt m.b.t. het gedeelte geur geconcludeerd dat kan gesteld worden dat IMB geen bron van geurhinder is in de omgeving.

Besluit:

Hieruit kan geconcludeerd worden dat een bijzondere voorwaarde dient opgelegd te worden i.v.m. de RTO en de stofemissies van de behandelingssilo.

- Geluid en trillingen:

In de BREF staat bijzonder weinig vermeld i.v.m. geluid.

Voor het MER werd gesteund op eerder uitgevoerde geluidsstudies: meer specifiek de globale geluidsstudie uitgevoerd in 2003 in opdracht van de toenmalige Solvay Polyolefins Europe-Belgium en Polypropylene Belgium, nu Ineos Manufacturing Belgium. In deze studie werd gedurende een periode van 4 weken het omgevingsgeluid gemeten op 2 referentiepunten: in het industriegebied op een afstand van 200 m van de terreingrens en ter hoogte van de dichtstbijzijnde woningen in Berendrecht.

Bovendien werd een gemeten geluidskaart opgesteld van de productie-installaties van IMB en de geluidsemissie bepaald van de verschillende geluidsbronnen of brongroepen met de methode "EMOLA". Met de bepaalde geluidsvermogen-niveaus kon dan een overdrachtsmodel opgemaakt worden waarmee dispersieberekeningen werden uitgevoerd op basis van de norm ISO 9613-2 en het specifiek geluid op de referentiepunten en op 200 m van de perceelsgrens werd bepaald. Daarbij werd rekening gehouden met de geometrische uitbreiding, luchtabSORPTIE, mogelijk relevante scherm-effecten en de invloed van de bodem. Dit specifiek geluid kan dan worden vergeleken met het effectief gemeten omgevingsgeluid en met de milieukwaliteitsnormen in openlucht (Bijlage 2.2.1. van VlareM II).

Bijkomend werden in 2005 immissiemetingen uitgevoerd op een aantal referentiepunten in de omgeving van IMB bij een volledige stilstand van het bedrijf om het oorspronkelijk omgevingsgeluid te kunnen bepalen.

In het MER wordt besloten dat voor de bestaande installaties van IMB er op sommige referentiepunten (ten oosten op het industrieterrein en ten westen ter hoogte van Galgeschoor) sprake is van "een zeer significant negatief effect" en dit enerzijds op basis van het feit dat er een invloed is op het omgevingsgeluid – tussen 1 en 3 dB(A) – en anderzijds op basis van het feit dat de grenswaarde voor nieuwe inrichtingen overschreden wordt.

M.b.t. milderende maatregelen stelt het MER dat er in 2009 door Vincotte Environment een saneringsstudie werd opgesteld (referentie 60186598-001) waarbij er op basis van intensiteitsmetingen een broninventarisatie werd opgesteld met als uiteindelijk doel het globale geluidsvermogen-niveau van IMB op te splitsen over individuele bronnen of brongroepen. Via een digitaal overdrachtsmodel werden in de saneringsstudie een dertigtal relevante bronnen geselecteerd welke in aanmerking komen voor het verder uitwerken van geluidsreducerende maatregelen. Er werden tevens principeoplossingen aangereikt om het immissierelevant geluidsvermogen-niveau van deze bronnen te reduceren. Deze bronnen zijn voornamelijk: koeltorens, een groot aantal leidingen, afblaasopeningen, pompen, compressoren, enz..

Recent werd een engineeringstudie uitgevoerd om de technische haalbaarheid van de vooropgestelde maatregelen verder te onderzoeken samen met een kostenberekening van al deze individuele maatregelen. Gezien de aangetoonde effecten is het aangewezen dat gebaseerd op bovenstaande studies maatregelen getroffen worden. Bij toekomstige projecten (uitbreiding, vervanging van installaties,...) zal echter het aspect "geluid" bijzondere aandacht krijgen. Hierbij zal er systematisch worden nagegaan in hoeverre er bijkomende geluidsreductie gerealiseerd kan worden en zal men minimaal het stand-still principe toepassen. De deskundige geeft de voorkeur aan het doorvoeren van procesgeïntegreerde maatregelen bij bijv. het vervangen van oude installaties dan

geluidsreducerende maatregelen die curatief werken.

In het MER (discipline mens – gezondheid) wordt m.b.t. het gedeelte geluid het volgend geconcludeerd: "Ondanks de vastgestelde overschrijdingen in welbepaalde referentiepunten wordt enige geluidshinder ten gevolge van IMB als beperkt beschouwd. Immers de discipline Geluid en Trillingen concludeert dat IMB geen impact heeft ter hoogte van de dichtstbijgelegen woningen te Berendrecht en er zijn ook geen klachten bekend aangaande geluidshinder aan het adres van IMB".

Besluit:

De normen die opgelegd worden in Vlarem worden voldoende geacht. Uit het MER blijkt echter dat er overschrijdingen zijn van deze normen. Als milderende maatregelen worden geen curatieve maatregelen voorgesteld, maar wordt de voorkeur gegeven aan procesgeïntegreerde maatregelen bij bijv. het vervangen van oude installaties.

- Energie (energieverbruik, thermisch, elektrisch, beperking, ...)

IMB is toegetreden tot het Benchmarkingconvenant en beschikt voor beide eenheden over een goedgekeurd energieplan. Beide beogen een beperking van het verbruik van directe energie. Het convenant beoogt een beperking van het verbruik van primaire energie.

BBT volgens de BREF is het reduceren van het aantal 'start-ups' en 'stops' om piekmissie te vermijden en totale consumptie (o.a. energie) te reduceren. Dit wordt uiteraard tot een minimum beperkt (bv. voor onderhoud). Daarenboven beheerst IMB de processen die het bedrijf en de technologie daarrond, waardoor dergelijke situaties optimaal vermeden kunnen worden.

Volgens de BREF is het BBT om de reactor te laten werken bij een zo hoog mogelijke concentratie aan polymeer. IMB maakt hiervan gebruik door de maximale concentratie aan polymeer in een reactor vast te leggen zodanig dat de reactorpompen de suspensie nog kunnen rondpompen.

BBT is het gebruik van elektriciteit en stoom uit co-generatie, waar mogelijk.

IMB heeft in een studie de toepassing van een warmtekrachtkoppelinginstallatie onderzocht en is tot de conclusie gekomen dat het project niet rendabel is. Uit de studie blijkt dat de warmtevraag en de elektriciteitsvraag niet op elkaar afgestemd zijn. De vraag naar stoom is heel variabel binnen het bedrijf, en sterk afhankelijk van de werking van de 3 productielijnen. Bij de stopzetting van één reactor is er ogenblikkelijk veel stoom nodig. Ook de 4 extruders hebben een grote behoefte aan stoom, die verandert zodra er een of meerdere wordt gestart of gestopt. D.w.z. dat de basisbehoefte aan stoom sterk varieert, terwijl dit niet het geval is voor de elektriciteitsvraag. Daarbij is er eveneens tegelijk nood aan stoom van 37 bar en 7.5 bar, waardoor de situatie nog complexer wordt.

Bovendien bleek uit de studie dat ook de rendabiliteit van de installatie niet gegarandeerd is. Er werden verschillende types bekeken.

BBTY is het recupereren van reactiewarmte uit het proces.

De polymerisatiereactie is sterk exotherm. Reactiewarmte wordt afgevoerd met behulp koelmantels rond de reactorbenen. De reactietemperatuur is een zeer belangrijk gegeven en mag niet te hoog oplopen. Het is dus belangrijk dat de geproduceerde warmte snel en efficiënt afgevoerd kan worden.

De warmteoverdrachtscoëfficiënt kan echter niet significant gewijzigd worden, onder meer als gevolg van de eigenschappen van de fluïda en de beschikbare oppervlakte. Dit impliceert dat er een groot temperatuursverschil moet worden onderhouden tussen het koelwater in de mantels en de reactorinhoud. Daarom mag het gebruikte koelwater, dat in een gesloten circuit aanwezig is, ook niet te zeer opwarmen om het verschil in temperatuur te kunnen onderhouden. Om die reden wordt een groot debiet koelwater gebruikt met maar een beperkt verschil tussen in- en uitgaande temperatuur.

Bij IMB is het onmogelijk deze restwarmte op lage temperatuur (50 – 55°C) te recupereren om de eenvoudige reden dat er geen processen zijn die deze warmte kunnen

opnemen.

In Vlare I wordt artikel 43ter opgelegd, waar vermeld staat dat "de energie op doelmatige wijze wordt gebruikt".

Besluit:

Gelet op bovenstaande dient voor dit milieucompartiment geen bijzondere voorwaarde opgelegd te worden.

- Grondstoffenverbruik

Op de inrichting zijn verschillende recuperatie-eenheden aanwezig om het verbruik zoveel als mogelijk te beperken.

Zo is er de solventrecuperatie waarin gerecupereerde isobutaan op zowel hoge als lage druk wordt gezuiverd.

De monomeerrecuperatie-eenheid is ontworpen om niet-gereageerde monomeren te recupereren en opnieuw naar de reactor te voeren en om inerte componenten (stikstofgas en propaan) af te scheiden en te hergebruiken.

In de ethyleenrecuperatie-eenheid wordt een gasmengsel van voornamelijk ethyleen, stikstofgas, isobutaan en ethaan (en in sommige gevallen waterstofgas) verder behandeld om deze gassen opnieuw te herwaarderen.

Volgens de BREF is de BBT-gerelateerde waarde voor het verbruik van monomeer voor HDPE 1008 kg/ton product. Bij IMB werd volgens de gemaakte berekening (o.b.v. gegevens uit het dossier) gemiddeld gezien 850 kg monomeer verbruikt per ton eindproduct. Hieruit blijkt dat kan voldaan worden aan BBT.

Er wordt steeds gezocht naar mogelijke alternatieven om gevaarlijke stoffen te vervangen. Bijvoorbeeld het programma voor de behandeling van koelwater werd gewijzigd door gebruik te maken van minder gevaarlijke en minder milieubelastende producten.

In Vlare I artikel 43ter staat vermeld dat "alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging worden getroffen, met name door toepassing van de beste beschikbare technieken". Om deze BBT-technieken te bepalen wordt o..a. het volgende punt in aanmerking genomen: "de toepassing van minder gevaarlijke stoffen".

Besluit:

Uit het bovenstaande kan geconcludeerd worden dat er geen bijzondere voorwaarden in de milieuvergunning dienen opgelegd te worden voor het milieucompartiment grondstoffenverbruik.

- Water

→ Verbruik:

IMB gebruikt stadswater en gedemineraliseerd water.

De koeltorens nemen de grootste fractie van het watergebruik voor hun rekening. Bijna al het stadswater dient als voedingswater voor de koeltorens (98% van het stadswater en 82% van de totale hoeveelheid aangekocht water).

De productie van stoom vormt de tweede belangrijkste functie voor het water.

IMB gebruikt hiervoor ruim driekwart van de geleverde hoeveelheid gedemineraliseerd water (of 12% van de totale geleverde hoeveelheid water).

IMB gebruikt de rest van het gedemineraliseerd water in de productieprocessen (aanvullen van de watervoorraad in de granulator, koelmantel van de reactor).

Het overblijvende stadswater wordt onder meer gebruikt voor het sanitair (geraamd op 14.978 m³). Daarnaast zijn er nog een aantal randverbruikers zoals het spoelen van silo's, reinigen van vloeren, testen van de sprinklers, nooddouches, etc.

IMB gebruikt voor de productie van een ton HDPE en PP respectievelijk 2,3 en 1,4 m³ water. De BREF vermeld enkel een waarde voor de productie van HDPE, nl. 1,9 m³/ton HDPE. De exploitant haalt wel aan dat het specifieke waterverbruik van IMB bij de productie van HDPE overeenkomt met het gemiddelde van het derde kwartiel en het Europees gemiddelde. De enige BBT die in de BREF naar voor komt is het feit dat een gesloten circuit dient voorzien te zijn voor koeltorens.

De koeltorens van IMB zijn van het type met gesloten circuit. De aanvoer van stadswater dient om de verdamping en het gespuide water aan te vullen.

Toch verdient het aanbeveling om blijvende aandacht te besteden aan de vermindering van het waterverbruik per ton afgewerkt product.

In de periode 2002-2003 zijn verschillende onderzoeken uitgevoerd aangaande het gebruik van alternatieve bronnen voor water.

In een eerste project werd onderzocht of dokwater gebruikt kan worden voor de koelwatervoorziening van de productie van polypropyleen. Technisch zou dit in eerste instantie het ombouwen van één koeltorencel van koeltoren A betekenen.

De kosten en nadelen bleken echter zodanig groot dat men tevens het ombouwen van de gehele koeltoren A heeft onderzocht. Dit is equivalent aan de koelwatervoorziening voor de productie van polypropyleen én voor de PE-lijn AA en de granulatie-eenheid B.

Uit dit onderzoek is gebleken dat het water ook na behandeling nog steeds ongeschikt is (brak) en dat er geen toegang is tot het kanaaldok. Er werd eveneens onderzocht of de reactor van propyleen niet rechtstreeks gekoeld kon worden met het dokwater maar de gebruikte materialen van de warmtewisselaars lieten dit niet toe.

In een tweede project werd onderzocht of het drainagewater van het drainagenet niet gebruikt kan worden in een of andere toepassing. Er werden verschillende analyses uitgevoerd om de kwaliteit van het water te achterhalen. Daaruit is gebleken dat het drainagewater een verhoogde hardheid heeft. Daarenboven is er een verhoogd ijzer, mangaan en silicium gehalte vastgesteld. Het debiet schommelde tussen 8,5 en 22 m³/uur (gemiddeld 15 m³/uur). Deze karakteristieken van het drainagewater impliceren dat de waterbehandeling volledig zou aangepast en veel zorgvuldiger opgevolgd moet worden.

Daarenboven zouden er problemen met afzetting van bv. silicaat in de warmtewisselaars te verwachten zijn. Er zou ook meer gespuid moeten worden, de indikking zou lager zijn door de verhoogde hardheid. Tenslotte bleken ook de investeringskosten heel hoog te zijn.

In een derde project werd het hergebruik van het niet-verontreinigd regenwater onderzocht. Volgende technische aanpassingen en investeringen zouden uitgevoerd moeten worden:

- afkoppeling van het huishoudelijk afvalwater;
- opstarten van een kwaliteitsbeheer van het opgeslagen hemelwater;
- aanpassing en controle van het spui met een nauwere opvolging van het koelwater;
- bouwen van een opslagreservoir voor het hemelwater;

De kostprijs van het project werd begroot en vergeleken met de verwachte besparingen. Uit deze evaluatie bleek dat de kost veel te hoog is en dat er te veel bijkomende risico's zijn met betrekking tot de kwaliteit van het koelwater.

Tenslotte zijn er nog enkele kleinere projecten onderzocht:

- door een te hoog ammoniumgehalte werd het gebruik van het biologisch behandeld huishoudelijk afvalwater als koelwater negatief beoordeeld;
- de aanwezigheid van zwarte deeltjes en fijne schilfers zijn een probleem bij het gebruik van het industrieel afvalwater van IMB voor de aanmaak van gedemineraliseerd water bij Solvic;
- voor het hergebruik van de spui is de onthardingsinstallatie niet in staat om bepaalde schadelijke stoffen te verwijderen;
- door de wisselende kwaliteit ervan en de afwezigheid van een geschikte waterbehandeling is het hergebruik van het water in het bluswateropvangbekken niet mogelijk;

Gelet op bovenstaande (verschillende studies, BBT toepassen) kan ondanks het feit dat het waterverbruik hoger ligt dat de BBT-gerelateerde waarde er toch gesteld kan

worden dat voldoende maatregelen genomen worden om het waterverbruik zoveel als mogelijk te beperken.

→ Lozing:

IMB heeft twee rioleringsnetten: één voor het huishoudelijk afvalwater en één voor het industrieel afvalwater. Het huishoudelijk afvalwater omvat het sanitair water, het niet-verontreinigde hemelwater, spoelwater van de silo's en drainagewater uit het drainagenet onder de terreinen van IMB. Het rioolnet voor het industrieel afvalwater vangt het water op van de koeltorens, spui van de stoomnetwerken, procesinstallaties, verharde oppervlakten voor het vervuilde hemelwater, enz.

IMB heeft zelf geen lozingspunten. Het doet daarvoor beroep op het buurbedrijf nv Solvic, dat verschillende jaren terug één bedrijf vormde met Ineos. Het lozingspunt voor huishoudelijk afvalwater ligt aan de dokken, terwijl het lozingspunt voor industrieel afvalwater aan de Schelde uitmondt. IMB en Solvic hebben een overeenkomst afgesloten voor de verwerking van het afvalwater van IMB. De kern van het document bestaat erin dat IMB te allen tijde aan de verplichtingen moet voldoen als ware het een rechtstreekse lozer op oppervlaktewater.

Uit de analyseresultaten van het industrieel afvalwater van IMB blijkt dat er geen verdere zuivering meer nodig is om aan de lozingsvoorwaarden te voldoen.

Besluit:

Aangezien de lozing niet is opgenomen in de milieuvergunning, dienen geen extra bijzondere voorwaarden opgelegd te worden.

- Bodem

Voor de bodem worden in de BREF geen specifieke BBT naar voren geschoven.

De industriezone waarin IMB ligt, werd in het begin van de jaren 1960 aangelegd met onder meer de uitgraving van de kanaaldokken B1 en B2, waarbij de toenmalige poldergronden opgehoogd werden met een laag Scheldeslib. Deze ophoging heeft ter hoogte van het bedrijfsterrein een dikte van ongeveer 4 à 5 meter. Ze bestaat voornamelijk uit zand maar bevat ook klei van de uitgraving van de kanaaldokken. Onder deze kunstmatige ophogingen bevinden zich slibafzettingen van de Schelde. Ze zijn opgebouwd uit klei, lokaal zandhoudend, leemhoudend en veenhoudend. Door hun samenstelling (zand, klei, leem, veen, ...) is de opgehoogde laag zeer doorlatend, de onderliggende slibafzettingen ondoorlatend.

De verschillende percelen waarop IMB zijn activiteiten uitoefent, hebben reeds het onderwerp uitgemaakt van door de Vlaamse regelgeving verplichte oriënterende bodemonderzoeken. Naar aanleiding van deze onderzoeken zijn op dit moment twee percelen opgenomen in het register van verontreinigde gronden. De meeste verontreinigingen die aan de basis liggen van hun opname in het register kunnen echter niet in relatie gebracht worden met de activiteiten op het bedrijfsterrein en er is voor deze percelen ook geen sprake van een ernstige aanwijzing voor een ernstige bedreiging. Bovenstaande resultaten van de bodemonderzoeken zijn een indicatie voor de doeltreffendheid van de verschillende maatregelen die IMB nam en vandaag nog steeds neemt ter bescherming van de bodem- en grondwaterkwaliteit. In het productieproces van IMB worden immers verschillende stoffen aangewend die omwille van hun eigenschappen of gebruikte hoeveelheden bij vrijzetting een negatieve impact op het milieu kunnen hebben.

Hierna volgt een opsomming van enkele belangrijke bodem- en grondwaterbeschermingsmaatregelen:

- opstelling van alle procesinstallaties op een verharde ondergrond met opstaande randen van ongeveer 20 cm hoog;
- opstelling van verschillende vaste tanks in ingekuipte tankenparken; deze inkuipingen zijn voorzien van betonnen kuipwanden, betonnen vloerbedekking en afvoerkanalen; verschillende inkuipingen lopen af in achtergelegen opvangputten;

- losstations zijn verhard en ingekuipt (voorzien van een opstaande rand); ze zijn voorzien van een eigen opvangbekken of opvangput;
- er wordt gebruik gemaakt van overvulbeveiligingen;
- verplaatsbare recipiënten worden geplaatst in inkuipingen;

Aangezien het risico op bodem- en grondwaterverontreiniging als beheerst beschouwd wordt in de huidige situatie, is er geen reden om aan te nemen dat dit voor de toekomstige situatie zou veranderen. Een blijvend toezicht op het naleven van de voorgeschreven maatregelen inzake bodem- en grondwaterbescherming wordt voldoende geacht.

Besluit:

Voor de opslag van gevaarlijke stoffen kan verwezen worden naar de algemene en sectorale voorwaarden van Vlarem II waar maatregelen opgelegd zijn (inkuiping, dubbelwandige tanks, ...) om morsen, lekken en andere incidenten te beperken. Er dienen geen bijzondere voorwaarden opgelegd te worden.

- Preventie tegen ongevallen

Ineos beschikt over een eigen noodplan, dat intern de benaming Site Emergency Plan draagt.

Het Site Emergency Plan beschrijft de organisatie die geactiveerd wordt wanneer een uitzonderlijke ongewenste gebeurtenis plaats vindt welke een invloed heeft op de veiligheid van het personeel, de installaties of de omgeving, of een bedreiging vormt voor de gezondheid van het personeel of de omwonenden.

Deze ongewenste gebeurtenis kan zowel een interne als externe oorzaak hebben:

- Interne gebeurtenis: brand, explosie, gasontsnapping, zwaar ongeval, milieu-incident, natuurgeweld, ...; en
- Externe gebeurtenis: calamiteit bij buurtbedrijf, transportongeval Scheldelaan of scheepvaart, nucleair ongeval ...

Een noodsituatie wordt omschreven als een plotse gebeurtenis die zich op een willekeurig moment voordoet. Dit betekent dat iedereen voorbereid dient te zijn op het uitbreken van deze noodtoestand. Door een goede voorbereiding kunnen de gevolgen van deze plotse gebeurtenis zo snel mogelijk beperkt worden.

Bij de uitvoering van dit noodplan kan Ineos beschikken over zowel interne als externe inzetbare middelen. Het gaat dan meer specifiek om:

- Vaste en mobiele blusmiddelen
- Persoonlijke beschermingsmiddelen
- Een medische dienst en EHBO-team
- Een nazorgteam

In geval van nood beschikt Ineos over een chemisch rioleringsnet dat uitmondt in een opvangbekken, waarin verontreinigingen kunnen worden opgevangen.

In het kader van de Seveso-regelgeving, is er beschikking over een uitgebreid veiligheidsrapport (OVR)11-10 d.d. 23/06/2011). Dit rapport omvat een algemene beschrijving van de onderneming, een risicoanalyse, het voorkomingbeleid zware ongevallen en noodplanning. De inrichting is beschreven en specifiek geëvalueerd volgens risico's.

In de algemene en sectorale voorwaarden van Vlarem II worden enkele maatregelen opgelegd ter preventie van ongevallen, daarnaast staat in Vlarem I artikel 43ter vermeldt dat "de nodige maatregelen worden getroffen om ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan te beperken".

Besluit:

Uit het bovenstaande blijkt dat er geen bijzondere voorwaarden in de milieuvergunning dienen opgelegd te worden.

- Preventieve maatregelen tegen verontreiniging

Buiten de algemene en sectorale voorwaarden inzake preventieve maatregelen, die in Vlarem opgelegd zijn, staat in Vlarem I 43ter vermeldt dat "alle passende preventieve

maatregelen tegen verontreiniging worden getroffen, met name door toepassing van de beste beschikbare technieken”.

Naast bovenstaande maatregelen zijn er de specifieke maatregelen die vermeld worden in ieder milieucompartiment.

Besluit:

Hieruit blijkt dat er geen bijzondere voorwaarden in de milieuvergunning dienen opgelegd te worden.

- Maatregelen bij abnormale bedrijfsomstandigheden

In geval van nood zijn er dumptanks (zie 'Lucht') die erop voorzien zijn de volledige reactorinhoud op te vangen. De dumptanks worden met behulp van stoom verwarmd, zodat de aanwezige vluchtige stoffen verdampen om daarna afgevoerd te worden naar de fakkels of naar de isobutaanrecuperatie. De temperatuur mag hierbij niet hoger oplopen dan 100°C omdat anders het in de dumptank aanwezige poeder smelt. Als alle koolwaterstoffen verdampt zijn, wordt de tank geopend en geledigd. Het aanwezige poeder wordt afgevoerd naar derden voor recyclage.

Voor de E-lijn is er één dumptank, G200E, die voorzien is om het volume van beide reactoren op te vangen. De werking is gelijkaardig aan die van de dumptanks voor de A-lijnen. Onder normale werkingsomstandigheden zijn de dumptanks leeg. Het proces mag niet opgestart worden zolang deze dumptanks niet geledigd zijn.

De fakkels in het noordoosten van het bedrijfsterrein wordt gemeenschappelijk gebruikt voor de twee PE-lijnen en de PP-lijn. De fakkels zijn ontworpen voor een debiet van 90 ton/uur koolwaterstoffen.

Alle veiligheidsdrukventielen werden nagerekend op hun nodige maximale afblaascapaciteit. Gebaseerd op de onderliggende veiligheidsfilosofie dat een brand beperkt kan blijven tot een enkele zone door goed ontwerp van het delugesysteem tussen de verschillende zones, wordt op basis van deze PSV capaciteiten de 90 ton/uur in geen enkele zone overschreden.

De fakkelsinstallatie is uitgerust met een "knock-out" vat. Dit is een koolstofstalen vat, horizontaal onder een lichte helling geplaatst. De inhoud van de tank bedraagt 16,2 m³. De tank is voorzien van een hoogniveaualarm. Om het vat te ledigen is er aan de laagste zijde een drain voorzien. Deze drain is voorzien van een ketting en slot om ongewenst openen te voorkomen. De maximale ontwerpdruk voor de tank is 3 barg.

Lokaal is een zuurstofmeting voorzien.

In hoofdstuk 4 van het OVR wordt de brandveiligheid op de fabriek uitvoerig besproken.

Besluit:

Hieruit kan geconcludeerd worden dat er geen bijzondere voorwaarden in de milieuvergunning dienen opgelegd te worden.

- Maatregelen bij stopzetting

In Vlarem I artikel 43ter staat vermeld dat "bij de definitieve stopzetting van de activiteiten de nodige maatregelen worden getroffen om het gevaar van verontreiniging te voorkomen en het exploitatieterrein weer in een bevredigende toestand te brengen”.

Besluit:

Hieruit kan geconcludeerd worden dat geen bijzondere voorwaarden in de milieuvergunning dienen opgelegd te worden.

39. Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos werd op datum verslag nog niet ontvangen en wordt geacht gunstig te zijn.
40. De exploitant vraagt tot slot een afwijking van art. 5.16.1.8§1.4°:
"Bovendien kan, in het algemeen, de milieudeskundige erkend in de discipline "Houder voor gassen of gevaarlijke stoffen" de in §2 vermelde periodiciteit van de onderzoeken, wat betreft de inwendige onderzoeken, in functie van de gedane vaststellingen en/of ervaring, mits motivatie, wijzigen, evenwel zonder dat de termijn tussen twee opeenvolgende inwendige onderzoeken bij verhoging van de termijn meer dan 10 jaar mag bedragen. In de milieuvergunning kan deze termijn van 10 jaar vergroot worden tot maximaal 20 jaar ...".

41. Op 29/04/2010 werd een inwendig onderzoek uitgevoerd op houder V120A. Eén van de conclusies van dit onderzoek betrof een mogelijke verhoging van de periodiciteit van 10 naar 20 jaar voor het inwendig onderzoek. De afdeling Milieuvergunningen – buitendienst Antwerpen kan hiervoor een gunstig advies verlenen.
42. Er kan besloten worden dat de hinder en de risico's door de gevraagde uitbreidingen van de vergunning onder voorgestelde voorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Gelet op het gunstig advies d.d. 30 augustus 2011 van de afdeling van het Agentschap Zorg en Gezondheid (VAZG), bevoegd voor het Toezicht Volksgezondheid (ToVo); op volgende elementen uit dit advies:

1. Er zijn geen nieuwe activiteiten of projecten gepland, de huidige situatie wordt hervergund. Bij deze aanvraag tot hervergunning wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om een aantal kleine administratieve en technische (correcte vermogens, actuele opslaghoeveelheden van gevaarlijke stoffen,..) regularisaties door te voeren. Zo wordt de theoretische maximale productiecapaciteit van PE-lijn A opgetrokken van 200 kton naar 220 kton.
2. Omgevingsaspecten en/of klachten
 - a) Ligging van het bedrijf:
IMB is gelegen in het noorden van het Antwerpse Havengebied. De vestiging is gelegen in een havengebonden industriezone op de rechteroever van de Schelde, meer specifiek tussen de Schelde en het Kanaaldok B2, ongeveer ter hoogte van het Delwaidedok. Het bedrijf is gelegen in een industriegebied, in de nabijheid van de autosnelweg E313 en het Albertkanaal. De dichtstbijzijnde bewoning:
 - Ten zuid-zuidwesten op circa 2,7 km ligt de woonkern van Lillo (met circa 27 inwoners);
 - Ten zuidwesten op circa 3 km ligt de woonkern van Doel (met circa 212 inwoners);
 - Ten noord-noordoosten op circa 3 km ligt de woonkern van Berendrecht (met circa 5.968 inwoners);
 - Ten noorden op circa 3,9 km ligt de woonkern van Zandvliet (met circa 3.730 inwoners);
 - Ten oosten op circa 5,6 km ligt de woonkern van Stabroek (met circa 17.830 inwoners);
 - b) Klachten: IMB houdt een klachtenregister bij voor de volledige site. Er werden tot hiertoe geen klachten geregistreerd die rechtstreeks gekoppeld zijn aan de werking van IMB.
3. Emissies/immissies: ten gevolge van productie, op – en overslag
 - a) Voor de hervergunning van het bedrijf werd een MER opgesteld dat werd goedgekeurd op 14 juni 2011.
 - b) IMB produceert polypropyleen en polyethyleen op basis van de respectievelijke monomeren propyleen en ethyleen. Deze stoffen zijn echter slechts in zeer beperkte mate aanwezig, aangezien ze aangevoerd worden per ondergrondse pijpleiding en slechts op het einde, na voorafgaande zuivering, in het proces geïnjecteerd worden waarna ze onmiddellijk wegreageren.
 - c) Daarnaast worden enkele andere vluchtige koolwaterstoffen opgeslagen in grote hoeveelheden, omdat ze als solvent gebruikt worden, dan wel als co-monomeer. Het betreft de stoffen isobutaan, 1-hexeen en 1-buteen.
 - d) Fijn stof en SO_x worden in het MER niet weerhouden als relevante parameters voor IMB, aangezien er bijna uitsluitend aardgas wordt gebruikt als energiebron, een brandstof die leidt tot te verwaarlozen stof- en/of SO_x-emissies.
De stofemissies (afkomstig van het poedervormige chroom(VI)-houdende katalysatoren gebruikt voor de polyethyleenproductie en het drogen van het gevormde polymeerpoeder alvorens het wordt geëxtrudeerd) van IMB kunnen in de huidige situatie en onder de normale bedrijfsomstandigheden, als minimaal worden aanzien, bij goed onderhoud en controle op de filters. De stofemissies van IMB worden in het MER niet verder in beschouwing genomen.
 - e) De parameters CO en NO_x worden ook niet verder in beschouwing genomen in het MER. Beide stoffen worden niet geacht een relevante impact te hebben omdat de drempelwaarden

uit het Integraal Milieujaarverslag niet worden overschreden. Daarnaast liggen voor NO₂ en CO (indien de gemiddelde CO-concentratie voor het Gentse havengebied wordt uitgebreid naar de Antwerpse haven) de achtergrondimmissies beduidend lager dan het selectie criterium (80% van de wettelijke norm). Het is niet duidelijk of voor de parameter NO₂ de wettelijke norm van de 'oude' luchtkwaliteitsrichtlijn (piekwaarden berekend als 98-percentiel van gemiddelde uurwaarden mogen 200 µg/m³ niet overschrijden) dan wel de nieuwe (jaargrenswaarde bedraagt 40 µg/m³) gehanteerd werd.

- f) Enkel de groep VOS werden weerhouden als relevante parameter voor het uitvoeren van overdrachtsberekeningen.

Wanneer men de immissiecontouren beschouwt onder de situatie van de theoretisch maximale productiecapaciteit, dan worden ter hoogte van de woonkernen Berendrecht en Zandvliet gemiddelde immissieconcentraties van VOS verwacht tussen 5 en 10 µg/m³. Wat betreft de 98-percentielcontouren variëren de concentraties tussen 20 en 100 µg/m³ VOS voor de woonkernen van Berendrecht en Zandvliet en tussen 10 en 20 µg/m³ VOS voor de woonkern van Doel. De gemiddelde waarden blijven ver onder de waarde van 1% van de advieswaarde en worden dan ook geacht een beperkt effect te hebben op de omgeving.

Tabel 1.14 uit het MER Toetsingskader voor immissieconcentraties VOS

Parameter	Blootstellingswaarde	1% van de advieswaarde
Ethyleen	233 mg/m ³ (ARAB)	2,33 mg/m ³
Propyleen	900 mg/m ³ (MAC)	9,0 mg/m ³
Isobutaan	2350 mg/m ³ (MAC)	23,5 mg/m ³
1-Hexeen	175 mg/m ³ (ARAB)	1,75 mg/m ³
1-Buteen	-	-

Gezien het feit dat de hier berekende immissieconcentraties voor VOS in feite bestaan uit een mix aan koolwaterstoffen, zijn de afzonderlijke immissieconcentraties voor de individuele stoffen, zoals isobutaan of 1-hexeen lager dan wat hier aangegeven wordt.

Volgens het MER voldoet IMB aan de BBT relevant voor deze discipline.

- g) Binnen IMB zijn een aantal maatregelen getroffen om de emissies te beperken en te controleren, waaronder:
- Om fugatieve emissies te beperken wordt algemeen gebruik gemaakt van kogelafsluiters i.p.v. schuifafsluiters, omdat kogelafsluiters worden gekenmerkt door een betere afdichting en hun verliezen zijn dus beduidend kleiner.
 - Een controle op het branden van de (waakvlam van de) fakkel alvorens over te gaan tot het uitvoeren van discontinue operaties die tot het affakkelen van een bepaald gasdebiet kunnen leiden.
 - Koolwaterstoffen en stikstof worden door middel van membraantechnologie uit de spoelgassen afgescheiden. Dit laat toe om stikstof voor de ontgassing opnieuw te gebruiken en de koolwaterstoffen naar de solventrecuperatie te sturen. Indien dit niet zou gebeuren dient de volledige stroom afgefakkeld te worden en gaan zowel koolwaterstoffen als stikstof verloren.
 - Gebruik van niet recupereerbare restgassen, die vrij komen bij de solventregeneratie, als brandstof voor het opwekken van stoom. Dit impliceert een verlaging van het aardgasverbruik. Deze restgassen zijn afkomstig van zowel de PP als PE installatie en komen van 6 verschillende plaatsen, telkens bij de recuperatie en zuivering van de gassen van de reactor. De samenstelling wordt wekelijks gemeten en gerapporteerd, onder meer in het kader van het CO₂-protocol. De restgassen bestaan voor 31 % uit ethyleen, 25,5% isobutaan, 39% propyleen, 3,9% buteen, 0,3% hexeen en 0,3% waterstof.
 - Gebruik van een dampretoursysteem bij het lossen van de koolwaterstoffen in de opslagtanks.

- Maximale recuperatie van de koolwaterstoffen, gegenereerd bij de regeneratie van de voorzuivering van de grondstoffen, in het proces, wat resulteert in minimale hoeveelheden die dienen te worden afgefakkeld.
 - Uitrusten van alle roterende onderdelen met dubbele mechanische asafdichtingen en spervloeistoffen om lekken naar de atmosfeer te minimaliseren.
 - Afzuiging van eventuele lekken aan de asafdichting van compressoren en terugvoeren naar de aanzuigzijde van deze compressor. Indien dit niet mogelijk blijkt wordt ook hier gebruik gemaakt van dubbele mechanische asafdichtingen en spervloeistoffen. Interne afgassing worden zo veel mogelijk terug aangezogen door de gasrecuperatie-compressor met het oog op een optimaal hergebruik in het proces.
 - Leidinggedeelten tussen twee afsluiters, die niet onder druk staan, zijn met een dampretoursysteem verbonden.
 - Alle uitstoot naar de atmosfeer van het pneumatisch transport gebeurt via filters. Voor systemen waarin zich carbon black bevindt, wordt deze filter in dubbel uitgevoerd.
 - Periodieke bemeting van alle appendages met het oog op het beheersen van de niet-geleide emissies.
 - Gasdetectoren op de cruciale plaatsen met alarmmelding naar de controlekamer.
- Deze milderende maatregelen dienen uiteraard in de toekomst verder toegepast te worden.
- h) Vandaag zijn de stofemissies van de behandelingssilo onbekend. Om te garanderen dat de emissiegrenswaarden voor stof gerespecteerd worden, wordt in MER aangeraden een stofemissiemeting uit te laten voeren op dit geleide emissiepunt als dat technisch mogelijk is volgens de geldende standaarden. De installatie van de geplande RTO zal het stofgehalte in de huidige emissies van de behandelingssilo weliswaar wijzigen. Op basis van de in de discipline lucht besproken gegevens is volgens het MER geen monitoring of postevaluatie vereist, daarbij ook rekening houdend met de toekomstige invulling van de hier besproken leemte in de kennis. Hierbij wordt verondersteld dat het bedrijf de meetverplichtingen zoals die zijn opgelegd volgens VLAREM, volgt.
- i) Met betrekking tot emissies van biologische agentia via de lucht, zijn er verschillende risico-inrichtingen voor Legionella geïdentificeerd bij IMB. Er is een uitgebreid risicobeheersplan in voege op de site.
4. Verontreiniging van bodem/ grondwater en oppervlaktewater
- a) De uitgevoerde oriënterende bodemonderzoeken komen tot besluit dat aan de aanwezige verontreinigingen geen ernstige aanwijzing voor een ernstige bedreiging verbonden is. Verder onderzoek is dan ook niet vereist. Volgens het MER is IMB uitgerust met zowel technische als organisatorische maatregelen om mogelijke verontreiniging zo veel mogelijk te verhinderen of tegen te gaan.
5. Geurhinder
- a) Voor de organische componenten werden geurdrempels teruggevonden voor 1-hexeen en 1-buteen, die respectievelijk $70 \mu\text{g}/\text{m}^3$ en $2,15 \text{ mg}/\text{m}^3$ bedragen, waarden die ver boven de berekende immissieconcentraties liggen, zowel voor de gemiddelde waarden als de 98-percentielwaarden in de referentiesituatie.
6. Stofhinder: zie emissies
7. Geluidshinder: pompen, airco, koelgroepen, ..
- a) Het specifiek geluid van IMB werd bepaald aan de hand van overdrachtsberekeningen in verschillende referentiepunten, waarna vergeleken kon worden met de limietwaarden volgens VLAREM II voor nieuwe inrichtingen. De referentiepunten betreffen twee punten ter hoogte van het Galgeschoor, op de rechteroever van de Schelde, twee punten op telkens 200 meter van de terreingrens, één ten noorden en één ten oosten, en één referentiepunt ter hoogte van de dichtstbijzijnde woning in Berendrecht. Op het referentiepunt ten oosten en op één van de twee beschouwde referentiepunten ten westen ter hoogte van het Galgeschoor is er een zeer significant negatieve impact van de exploitatie van IMB op het omgevingsgeluid. Op het tweede referentiepunt ten westen ter hoogte van het Galgeschoor is er geen impact van IMB omwille van het schermeffect van een aantal gebouwen en silo's.

Deze situatie doet zich ook voor ten zuiden van het bedrijf waar de grenswaarde van VLAREM II tevens gerespecteerd wordt. Op 200m ten noorden van het bedrijf (waar BRC gelegen is) is er ook geen impact te verwachten van IMB. Niettegenstaande wordt er een overschrijding berekend ten opzichte van de grenswaarde van VLAREM II. Op verre afstand ter hoogte van de woningen van Berendrecht tonen de berekeningen tevens aan dat er geen impact is van IMB. Ondanks de vastgestelde overschrijdingen in welbepaalde referentiepunten wordt enige geluidshinder ten gevolge van IMB als beperkt beschouwd. De discipline Geluid en Trillingen concludeert dat IMB geen impact heeft ter hoogte van de dichtst bij gelegen woningen te Berendrecht en er zijn ook geen klachten bekend aangaande geluidshinder aan het adres van IMB.

- b) In 2009 werd er door Vincotte Environment een saneringsstudie opgesteld (referentie 60186598-001) waarbij er op basis van intensiteitsmetingen een broninventarisatie werd opgesteld met als uiteindelijk doel het globale geluidsvermogeniveau van IMB op te splitsen over individuele bronnen of brongroepen. Via een digitaal overdrachtsmodel werden in de saneringsstudie een dertigtal relevante bronnen geselecteerd welke in aanmerking komen voor het verder uitwerken van geluidsreducerende maatregelen. Er werden tevens principe-oplossingen aangereikt om het immissierelevant geluidsvermogeniveau van deze bronnen te reduceren. Deze bronnen zijn voornamelijk: koeltorens, een groot aantal leidingen, afblaasopeningen, pompen, compressoren, enz.. Voor verdere details wordt er verwezen naar de saneringsstudie zelf. Recent werd een engineeringstudie uitgevoerd om de technische haalbaarheid van de vooropgestelde maatregelen verder te onderzoeken samen met een kostenberekening van al deze individuele maatregelen. Gezien de aangetoonde effecten is het aangewezen dat gebaseerd op bovenstaande studies maatregelen getroffen worden. Bij toekomstige projecten (uitbreiding, vervanging van installaties,..) zal echter het aspect "geluid" bijzondere aandacht krijgen. Hierbij zal er systematisch worden nagegaan in hoeverre er bijkomende geluidsreductie gerealiseerd kan worden en zal men minimaal het stand-still principe toepassen. De deskundige geeft de voorkeur aan het doorvoeren van procesgeïntegreerde maatregelen bij bijv. het vervangen van oude installaties dan geluidsreducerende maatregelen die curatief werken.

8. Verkeersoverlast

- a) IMB is op het spoorwegennet aangesloten via een aftakking naar het buurbedrijf Solvic. Deze spoorlijn wordt gebruikt voor de aanvoer van koolwaterstoffen (hexeen en buteen) voor de tankenparken. De basisgrondstoffen propyleen en ethyleen worden rechtstreeks aangevoerd via ondergrondse pijpleidingen. Ook aardgas wordt op deze manier ontvangen. Waterstof wordt aangevoerd van het buurbedrijf Solvic via een pijpleiding. De overige aan- en afvoer van grondstoffen en eindproducten gebeurt met behulp van vrachtwagens. Dit betekent dat het opereren van IMB een zeker aantal transportbewegingen langs de autoweg met zich meebrengt. De totale bijdrage van IMB wordt als verwaarloosbaar ingeschat. De transportroutes van de vrachtwagens verlopen quasi volledig langs de snelwegen (R2, A12,..) waardoor doortochten door de omliggende dorpen zelden voorkomen.

9. Veiligheidsproblemen

- a) IMB beschikt als Seveso-inrichting over een gedocumenteerd preventiebeleid, een veiligheidsbeheersysteem en een intern noodplan, die elk toegelicht worden in het omgevingsveiligheidsrapport. Het omgevingsveiligheidsrapport besluit dat:
- Uit de globale isorisicocontouren van Ineos Manufacturing Belgium blijkt dat de 10^{-5} contour grenst aan de terreingrens.
 - De 10^{-6} contour en 10^{-7} contouren overschrijden de terreingrens.
 - Plaatsgebonden risico 10^{-6} / jaar ligt volledig binnen industriegebied en raakt geen gebieden met woonfunctie.
 - De 10^{-7} contour raakt niet aan kwetsbare locaties zoals scholen, ziekenhuizen of rust- en verzorgingstehuizen.
 - Het plaatsgebonden risico van Ineos Manufacturing Belgium voldoet aan de risicocriteria volgens de Code van goede praktijken.

- Tevens voldoet het groepsrisico van de inrichting aan het risicocriterium ter zake;

Gelet op het gunstig advies d.d. 2 september 2011 van de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevoegd voor het lozen van afvalwater en de emissie van afvalgassen in de atmosfeer (VMM) (kenmerk JR/ME/AELT/AZO/35738/11-295); op volgende elementen uit dit advies:

1. De aanvraag betreft een inrichting voor het vervaardigen van organische chemische basischemicaliën – polypropyleen (PP), polyethyleen (PE) – met een totale productiecapaciteit van 720.000 ton op jaarbasis.
De gevraagde verandering houdt een regularisatie en actualisatie van de vergunning in.
2. De polymeerproductie (PP, PE) bestaat uit een polymerisatie- en een granulatiestap: de polymerisatiestap vormt uit een monomeer een polymeerpoeder, de granulatiestap transformeert het polymeerpoeder in polymeerkorrels of granulaten.
3. De productie van polypropyleen geschiedt via 1 polymerisatielijn gekoppeld aan 1 granulatielijn; de productiecapaciteit bedraagt 160.000 ton/jaar.
De PP-productie gebeurt volgens het gasfase polymerisatieprocédé (Unipol-P procédé), di een wervelbedreactie, uitgevoerd in 2 in serie geplaatste polymerisatiereactoren.
Er wordt uitgegaan van het monomeer propyleen, naast ethyleen en buteen; het via pijplijn aangevoerde vloeibare propyleen wordt vooraf gezuiverd, di het verwijderen van o.a. vocht, CO, zwavel.
4. Het poedervormige polymeer na de reactor wordt in opeenvolgende ontgassingsilo's ontdaan van de resterende koolwaterstoffen; deze worden naar de monomeerrecuperatie-eenheid gestuurd. Stofemissies worden voorkomen door de aanwezigheid van zakkenfilters.
In de granulatielijnen worden additieven aan het polypropyleenpoeder toegevoegd, volgt een opwarming en een extrusie van de smelt. Na granulatie en koeling in water worden de korrels gedroogd en naar homogenisatiesilo's afgeleid.
De silo's zijn voorzien van stoffilters.
5. De polyethyleenproductie geschiedt via 2 polymerisatielijnen (lijn A, lijn E) en 3 granulatielijnen met een productiecapaciteit van 220.000 ton/jaar respectievelijk 400.000 ton/jaar; er wordt polyethyleen met hoge dichtheid (HDPE) geproduceerd volgens het slurry polymerisatieprocédé. De basisgrondstof ethyleen, aangevoerd via pijpleiding, wordt beperkt voorbehandeld.
De polymerisatiereactie vindt plaats in isobutaan (eventueel toevoeging van waterstof en/of hexeen) en in aanwezigheid van een katalysator; het gevormde polyethyleenpoeder blijft in suspensie in het isobutaan.
Het afgescheiden polyethyleenpoeder worden eveneens ontgast (verwijderen KWS) in ontgassingsilo's. Na toevoeging van additieven vindt een extrusie plaats met droging van de gevormde PE-korrels en granulaten.
Stofemissies worden voorkomen door de aanwezigheid van stoffilters/zakkenfilters en stoffilters aan de silo's; de gebruikte reagentia worden herwonnen via de monomeerrecuperatie-eenheid.
6. PE-pellets bestemd voor drinkwatertransport worden in een behandelingssilo gespoeld met warme lucht om de laatste sporen KWS te verwijderen.
Het bedrijf voorziet de installatie van een RTO – regeneratieve thermische naverbrander – voor de behandeling van de met koolwaterstoffen beladen afgassen aan de behandelingssilo.
7. In de monomeerrecuperatie-eenheid worden stikstof (via recyclagecompressor) en monomeren (via destillatiekolommen) herwonnen uit de afgassen van de ontgassingsilo's.
8. De stoomproductie geschiedt via 4 stoomketels (2 x 17 MW, 9,9 MW en 3,9 MW) gestookt met aardgas en procesrestgassen (bestaande uit propyleen, buteen, ethyleen, hexeen, waterstof en isobutaan).
De activatiebranders hebben een vermogen van 1,5 MW elk; verwarmingsinstallatie (aardgas), de wervelbedoven en de stookinstallaties (gasolie) hebben een vermogen van 300 kW respectievelijk 270 kW en 2 x 0,9 MW.
9. In het MER gevoegd bij de hervergunningsaanvraag wordt de huidige (2009) emissietoestand – geleide, diffuse en fugatieve emissies – van het bedrijf in kaart gebracht; de impact ervan op de heersende luchtkwaliteit wordt via IFDM ingeschat.

Ook de emissie- en de immissiesituatie bij maximaal vergunde productie worden berekend; de verrekening geschiedt via extrapolatie.

10. De geleide emissies van de stoomketels, de activatiebranders (activatie katalysatoren) en de andere stookinstallaties bestaan gelet op het gebruik van voornamelijk aardgas en procesgassen en beperkt gasolie in hoofdzaak uit NO_x (ca. 15 ton,/jaar); de SO₂- en stofemissie blijft beperkt tot ca. 400 kg en ca. 33 kg.

De voor stookinstallaties van toepassing zijnde emissiegrenswaarden kunnen mits een goede en regelmatige afstelling van de branders gerespecteerd.

De jaaruitstoot van de stookinstallaties ligt ruim beneden de overeenkomstige Lucht-drempelwaarden van het Milieujaarverslag en kunnen dan ook als weinig relevant beoordeeld; rekening houdende met de aanwezige schoorstenen (15 à 25 meter hoog) kan de impact van deze verbrandingsemissies, i.h.b. van de NO_x-emissie, op de heersende luchtkwaliteit dan ook als verwaarloosbaar beoordeeld.

11. Aan de behandelingsilo treedt een geleide emissie van koolwaterstoffen op; de uitstoot bedraagt ca. 60 ton op jaarbasis (2009 bij 370.000 ton polymeer) en wordt geëmitteerd via een 55 meter hoge schoorsteen.

Bij maximale productie (780.000 ton polymeer) mag een KWS-emissie van grootteorde 120 ton worden verwacht.

Door installatie van de RTO (KWS-emissiereductie 95 à 99 %) zal deze KWS-bron op termijn verwaarloosbaar zijn.

12. Fugatieve KWS-emissies die optreden aan ventielen, afsluiters, dichtingen, pompen edm worden opgevolgd via het LDAR-meetprogramma.

Rekening houdende met de reeds geïnstalleerde emissiebeperkende maatregelen - o.a. overdrukventielen opgelijnd naar de fakkels, dubbele mechanische afdichtingen aan roterende onderdelen, dampretourleidingen - worden de diffuse KWS-emissies ingeschat op ca. 102 ton - di 76 ton (PE) en 26 ton (PP).

Incidentele KWS-emissies via de fakkels (43 meter hoog) bedragen ca. 35 ton.

13. Op jaarbasis (2009) wordt een totale KWS-emissie van ca. 200 ton begroot.
Een extrapolatie naar de vergunde productiecapaciteit geeft een maximale KWS-emissie grootteorde 400 ton op jaarbasis.

14. De via dispersieberekeningen ingeschatte KWS-immissiebijdragen in de omgeving - en in het bijzonder in de nabijgelegen woongebieden - kunnen zowel voor wat betreft de jaargemiddelde immissiebijdragen als de 98-percentielbijdragen als verwaarloosbaar beoordeeld tov de overeenkomstige toetsingswaarden (1 % van de advieswaarden).

Rekening houdende met de geurdrempels voor o.m. 1-hexeen en 1-buteen dient geen geurhinder in de omgeving verwacht.

15. Een toetsing van de KWS-emissie per ton geproduceerd product (HDPE) met de BBT-gerelateerde emissiewaarde laat toe te besluiten dat de best beschikbare technieken worden aangewend om de uitstoot van luchtverontreinigende stoffen (i.h.b. KWS) te beperken.
Door het gebruik van stoffilters/zakkenfilters bij de opslag, het transport en de verlading van de poedervormige producten, door de aanwezigheid van een fakkels en door het uitvoeren van het LDAR-meetprogramma worden emissies van stof respectievelijk KWS conform de BBT-aanbevelingen voorkomen.

In de toekomstige situatie zal door het in gebruik nemen van de RTO aan de behandelingsilo de KWS-emissie nog verder kunnen worden beperkt;

Gelet op het gunstig advies d.d. 8 september 2011 van de afdeling van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE), bevoegd voor Luchtverontreiniging (ALHRMG) (kenmerk LNE/LHRMG/SCA/569); op volgende elementen uit dit advies:

1. Overeenkomstig artikel 5, §9 van Titel I van het VLAREM heeft de exploitant bij de vergunningsaanvraag een door het Verificatiebureau Benchmarking Vlaanderen (VBBV) geverifieerd en door de afdeling bevoegd voor luchtverontreiniging (in concreto betekent dit onze afdeling) goedgekeurd monitoringplan toegevoegd;

Gelet op het gunstig advies d.d. 18 juli 2011 van het Vlaams Energieagentschap (VEA); op volgende elementen uit dit advies:

1. nv Ineos Manufacturing Belgium valt onder het toepassingsgebied van het Besluit Energieplanning, dat de omzetting inhoudt van de bepalingen van de Europese IPPC-richtlijn m.b.t. de energie-efficiëntie. Wij gaan er dan ook van uit dat de nv Ineos Manufacturing Belgium op doelmatige wijze energie gebruikt indien het voldoet aan de bepalingen van het Besluit Energieplanning.
2. Art. 9 van dat Besluit Energieplanning voegt aan Vlarem I, hoofdstuk 3, art. 5 een paragraaf 8 toe die voor nv Ineos Manufacturing Belgium de verplichtingen met zich meebrengt om bij de milieuvergunningsaanvraag voor een voor het energieverbruik relevante verandering van de inrichting een energiestudie te voegen en bij de aanvraag voor het hernieuwen van een vergunning een energieplan. Volgens art. 17 van hetzelfde besluit geldt een energieplan, goedgekeurd in het kader van het Benchmarkingconvenant als energieplan voor de hernieuwing van de milieuvergunning.
3. nv Ineos Manufacturing Belgium is toegetreden tot het Benchmarkingconvenant en beschikt over een goedgekeurd energieplan. De veranderingen in deze milieuvergunning betreffen regularisaties en zijn niet relevant voor het energieverbruik, zodat de opmaak van een energiestudie niet vereist is;

Gelet op het feit dat in het kader van eventuele grensoverschrijdende hinder aan de provincie Noord-Brabant (Nederland) een aanvraagdossier werd overgemaakt; dat de provincie Noord-Brabant met hun schrijven van 15 augustus 2011 (kenmerk C2036972/2787852) meedeelt dat er geen opmerkingen zijn;

Gelet op het horen van de heer J. Vanduffel, engineering manager, en mevrouw M. Uyterhoeven, milieucoördinator door de Provinciale Milieuvergunningscommissie d.d. 27 september 2011;

Gelet op het gunstig advies d.d. 27 september 2011 van de Provinciale Milieuvergunningscommissie (PMVC); op volgende elementen uit dit advies:

1. Horen van partijen
 - De heer J. Vanduffel, engineering manager, en mevrouw M. Uyterhoeven, milieucoördinator, worden gehoord namens de exploitant.
 - De voorzitter vraagt of de vertegenwoordigers van de exploitant opmerkingen hebben bij de uitgebrachte adviezen.
 - De heer Vanduffel merkt op dat in het voorwerp van de aanvraag voor de opslag van papier en karton 15 kg vermeld wordt i.p.v. 15 ton.
 - De voorzitter deelt mee dat dit reeds gecorrigeerd werd.
 - Een deskundige vraagt of er bij het eindproduct nog diffuse emissies te verwachten zijn.
 - Mevrouw Uyterhoeven antwoordt dat dit niet het geval is. De stoffen zijn zo vluchtig dat deze reeds vrijkomen bij de behandeling.
 - Mevrouw Uyterhoeven licht de luchtbehandeling toe op vraag van een deskundige.
2. Omschrijving en rubrieken
 - De omschrijving en de rubrieken werden correct aangevraagd en kunnen behouden blijven, mits de opslag van milieugevaarlijke stoffen (cat. 9ii) gecorrigeerd wordt (350,6 ton i.p.v. 350,5 ton).
 - In de adviezen werd voor de opslag van papier en karton 15 kg vermeld i.p.v. 15 ton. De opslaghoeveelheid wordt correct vermeld in het voorwerp van de aanvraag.
3. Stedenbouwkundige verenigbaarheid
 - Het advies van de stedenbouwkundige ambtenaar van de stad Antwerpen is gunstig.
 - De inrichting is volgens het gewestplan Antwerpen gelegen in industriegebied. De exploitatie gebeurt in vergunde gebouwen en constructies. De PMVC is van oordeel dat de aanvraag principieel stedenbouwkundig verenigbaar is.

4. Openbaar onderzoek – bezwaren
 - Er werden geen bezwaren ingediend.
 - De informatievergadering werd gehouden op 10 augustus 2011. Er waren geen geïnteresseerden.
5. Milieutechnische evaluatie
 - De PMVC volgt de gunstige adviezen.
6. Watertoets
 - Uit de toepassing van de beoordelingsschema's m.b.t. de watertoets blijkt dat de gevraagde activiteiten van die aard zijn dat ze niet relevant zijn voor wat betreft de invloed op het watersysteem, zodanig dat geen bijkomend wateradvies vereist is, en dat derhalve de aanvraag voldoet aan de in artikel 5 opgesomde doelstellingen van het decreet integraal waterbeleid.
7. Termijn
 - De vergunning kan verleend worden voor een termijn van 20 jaar vanaf beslissingsdatum met een termijn voor ingebruikname van 3 jaar.
 - De lopende vergunningen dienen opgeheven te worden vanaf de datum van de realisatie van de veranderingen.
8. Voorwaarden
 - a. Algemene voorwaarden
 - Algemeen: hoofdstukken 4.1 (algemene voorschriften), 4.6 (licht), 4.7 (beheersing van asbest) en 4.9 (energieplanning)
 - Lucht: hoofdstukken 4.4 (beheersing van luchtverontreiniging) en 4.10 (emissies van broeikasgassen)
 - Geluid: hoofdstuk 4.5 (beheersing van geluidshinder)
 - b. Sectorale voorwaarden
 - Chemicaliën: hoofdstuk 5.7
 - Elektriciteit: hoofdstuk 5.12
 - Garages, parkeerplaatsen en herstellingswerkplaatsen voor motorvoertuigen: hoofdstuk 5.15
 - Gassen – gemeenschappelijke bepalingen: afdeling 5.16.1
 - Installaties voor het fysisch behandelen van gassen: afdeling 5.16.3
 - Gassen – industrieel vullen van verplaatsbare recipiënten en LPG-stations – algemene bepalingen: subafdeling 5.16.4.1
 - Gassen – industrieel vullen van verplaatsbare recipiënten en LPG-stations – verplaatsbare recipiënten: subafdeling 5.16.4.2
 - Gassen – industrieel vullen van verplaatsbare recipiënten en LPG-stations – vulinstallaties en overtappingscentra van vloeibaar gemaakte petroleumgassen voor het vullen van verplaatsbare recipiënten, andere dan de brandstoftanks geplaatst op motorvoertuigen: subafdeling 5.16.4.3
 - Opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in vaste reservoirs: afdeling 5.16.6
 - Opslag van gevaarlijke producten – algemene bepalingen: afdeling 5.17.1
 - Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in bovengrondse houders: afdeling 5.17.3
 - Hout – algemene bepalingen: afdeling 5.19.1
 - Industriële inrichtingen die luchtverontreiniging kunnen veroorzaken – algemene bepalingen: afdeling 5.20.1
 - Bedekkingsmiddelen (verven, vernissen, inkten, emulsies, metaalpoeders en analoge producten, afbijt en beitsmiddelen), kleurstoffen en pigmenten – algemene bepalingen: afdeling 5.4.1
 - Kunststoffen: hoofdstuk 5.23
 - Metalen: hoofdstuk 5.29
 - Motoren met inwendige verbranding: hoofdstuk 5.31
 - Papier: hoofdstuk 5.33

- Stoomtoestellen: hoofdstuk 5.39
 - Niet in rubriek 2 en 28 begrepen verbrandingsinrichtingen – algemene bepalingen en immissiecontroleprocedures: afdelingen 5.43.1 en 5.43.4
 - Kleine stookinstallaties: subafdeling 5.43.2.3
- c. Bijzondere voorwaarden
- Volgende bijzondere voorwaarden, zoals voorgesteld door de AMV, kunnen als volgt opgelegd worden:
- Tegen ten laatste 1 januari 2014 dient de regeneratieve thermische naverbrander (RTO) of een gelijkwaardige techniek in dienst genomen te zijn.
 - Een kwantificering van de stofemissies van de behandelingssilo's dient uitgevoerd te worden ten laatste 1 jaar na de indienstname van de RTO (of gelijkwaardige techniek). Deze dient aan de emissiegrenswaarden voor stof getoetst te worden; waarna saneringsmaatregelen moeten worden genomen indien nodig. Deze informatie wordt in vijfvoud aan de vergunningverlenende overheid overgemaakt, die ze ter evaluatie bezorgt aan de AMV en de afdeling Lucht, Hinder, Risicobeheer, Milieu en Gezondheid en ter informatie aan het ToVo en de AMI.
 - Conform artikel 5.16.1.8 §1.4° van Valrem II kan de periodiciteit van het inwendig onderzoek voor de houder van gassen V120A vergroot worden naar 20 jaar;

Gelet op de ligging van de inrichting in een industriegebied van het gewestplan Antwerpen;

Gelet op de ligging van de inrichting in de speciale beschermingszone Antwerpen vastgesteld in toepassing van de wetgeving ter bestrijding van luchtverontreiniging;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat voor de evaluatie van de elementen die de aanvrager heeft aangebracht tijdens het horen door de PMVC, kan verwezen worden naar het advies van de PMVC;

Overwegende dat de gunstige adviezen in aanmerking worden genomen;

Overwegende dat de sectorale voorwaarde bedekkingsmiddelen (verven, vernissen, inkten, emails, metaalpoeders en analoge producten, afbijt en beitsmiddelen), kleurstoffen en pigmenten – algemene bepalingen: afdeling 5.4.1 niet van toepassing is;

Overwegende dat de sectorale voorwaarde gassen – industrieel vullen van verplaatsbare recipiënten en LPG-stations – vulinstallaties en overtappingscentra van vloeibaar gemaakte petroleumgassen voor het vullen van verplaatsbare recipiënten, andere dan de brandstoftanks geplaatst op motorvoertuigen: subafdeling 5.16.4.3 vervangen wordt door de sectorale voorwaarde gassen – industrieel vullen van verplaatsbare recipiënten en LPG-stations – stations tot bevoorrading van motorvoertuigen met LPG: subafdeling 5.16.4.4;

Overwegende dat de sectorale voorwaarden gassen – opslagplaatsen in verplaatsbare recipiënten: afdeling 5.16.5 en middelgrote stookinstallaties: subafdeling 5.43.2.2 van toepassing zijn;

Overwegende dat uit de toepassing van de in artikel 3 §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 vermelde beoordelingsschema's blijkt dat de gevraagde activiteiten van die aard zijn dat ze niet relevant zijn voor wat betreft invloed op het watersysteem; dat derhalve de aanvraag voldoet aan de in artikel 5 opgesomde doelstellingen van het decreet integraal waterbeleid van 18 juli 2003;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de gevraagde vergunning volledig toe te staan voor een termijn van 20 jaar;

B E S L U I T:

ARTIKEL 1 - Voorwerp

§1 Aan de nv INEOS Manufacturing Belgium, gevestigd Scheldelaan 482 te 2040 Antwerpen wordt onder de voorwaarden bepaald in onderhavig besluit vergunning verleend om een chemisch bedrijf, gelegen te 2040 Antwerpen, Scheldelaan 482 Haven 647, kadastergegevens (afdelingsectie-perceelnummer) 18-A-61p, 18-A-61m, 18-A-61n, 19-A-77e, verder te exploiteren en te veranderen door wijziging en uitbreiding zodat ze thans zou omvatten:

- de productie van polypropyleen (PP) en polyethyleen (PE) met een totale capaciteit van 780 kton/j (uitbreiding met 20 kton/j – 7.11.1.h – 20.4.1.2)
 - PP-lijn: 160 kton/j
 - PE-A-lijn: 220 kton/j
 - PE-E-lijn: 400 kton/j
- 3 dieselnoodstroomgroepen met een elektrisch vermogen van resp. 570 kW, 400 kW en 48 kW tot een totaal elektrisch vermogen van 1.018 kW (12.1.2.a) en een mechanisch vermogen van resp. 750 kW, 625 kW en 60 kW (= teruggebracht tot 50%) tot een totaal mechanisch vermogen van 1.435 kW (vermindering met 1.435 kW – 31.1.3);
- 10 transfo's van resp. 1x 100 kVA, 2x 160 kVA, 2x 200 kVA, 4x 250 kVA en 1x 630 kVA (uitbreiding met 460 kVA – 12.2.1);
- 25 transfo's van resp. 1x 1.250 kVA, 18x 1.600 kVA, 2x 4.400 kVA, 2x 31.500 kVA en 2x 33.000 kVA (vermindering met 34.750 kVA – 12.2.2);
- batterijen van in totaal 277.542 Ah x V (nieuw – 12.3.1);
- UPS systemen van in totaal 298,66 kW (nieuw – 12.3.2);
- parkeerplaatsen voor 31 vrachtwagens en 20 vorkliften (uitbreiding met 6 – 15.1.2);
- luchtcompressoren met een totale drijfkracht van 4.574 kW en airco's met een totale drijfkracht van 438 kW tot een totaal geïnstalleerde drijfkracht van 5.012 kW (uitbreiding met 4.149,5 kW – 16.3.1.2);
- compressoren met een totale drijfkracht van 8.480 kW en koelinstallaties met een totale drijfkracht van 591 kW tot een totaal geïnstalleerde drijfkracht van 9.071 kW (uitbreiding met 2.701 kW – 16.3.2.3.a);
- een vulstation voor LPG (16.4.1);
- de opslag van 5.325 l gassen in verplaatsbare recipiënten (vermindering met 10.117 l – 16.7.2);
- de opslag van 471.850 l gassen (vermindering met 108.850 l – 16.8.3):
 - 4.850 l LPG in tank 1105C
 - 156.000 l isobutaan in tank V101A en 155.000 l isobutaan in tank V102A
 - 156.000 l buteen in tank V120A;
- de opslag 1.232,6 ton Sevesostoffen (uitbreiding met 676.8 ton – 17.2.2) als volgt:
 - 484,4 ton isobutaan
 - 343,5 ton 1-buteen
 - 35,4 ton propyleen
 - 6,3 ton propaan

- 12,37 ton zeer licht ontvlambare stoffen (cat. 8)
- 350,6 ton milieugevaarlijke stoffen (cat. 9 ii);
- de opslag van 23.300 kg giftige stoffen (nieuw – 17.3.2.3);
- de opslag van 63.767 kg oxiderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen (uitbreiding met 25.987 kg – 17.3.3.3);
- de opslag van 9.350 l P1 – vloeistoffen (vermindering met 1.050 l – 17.3.4.2.a);
- de opslag van 6.720 l P2 – vloeistoffen (vermindering met 10.520 l – 17.3.5.2);
- de opslag van 22.350 l P3 – vloeistoffen (17.3.6.2);
- de opslag van 16.572 l P4 – vloeistoffen (vermindering met 1.103 l – 17.3.7.1);
- de opslag van 580 l gevaarlijke stoffen in kleine verpakkingen (uitbreiding met 380 l – 17.4);
- de opslag van 150 ton hout (uitbreiding met 100 ton – 19.6.1.a);
- de opslag van 726 ton kleurstoffen (vermindering met 214 ton – 21.3);
- inrichtingen voor het vervaardigen van kunststoffen met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 49.214 kW (vermindering met 11.801 kW – 23.1.1.c);
- inrichtingen voor het behandelen van kunststoffen met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 427,46 kW (uitbreiding met 24,6 kW – 23.2.2.a);
- de opslag van 70.792 ton kunststoffen (vermindering met 31.201 ton – 23.3.2.a);
- een labo voor kwaliteitscontrole (24.1.1);
- metaalbewerkingmachines met een vermogen van 41,55 kW (vermindering met 63,45 kW – 29.5.2.1.a);
- een wervelbedoven met een vermogen van 270 kW (nieuw – 29.5.3.2.a);
- de opslag van 15 ton papier en karton (33.4);
- stoomketels met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 116.195 l (vermindering met 33.675 l – 39.1.3);
- stoomvaten met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 99.657 l (uitbreiding met 38.501 l – 39.2.2);
- 6 stookinstallaties met een vermogen van resp. 9.900 kW, 2x 17.000 kW, 3.900 kW, 300 kW en 70 kW, 2 verbrandingsinrichtingen met een vermogen van 1.500 kW elk en 2 verwarmingsketels met een vermogen van 900 kW elk tot een totaal vermogen van 52.970 kW aan verbrandingsinrichtingen (vermindering met 1.114 kW – 43.1.3);
- verbrandingsinstallaties met een totaal vermogen van 56.580 kW, inclusief de toelating tot de emissie van CO₂ (43.4):
 - 6 stookinstallaties met een vermogen van resp. 9.900 kW, 2x 17.000 kW, 3.900 kW, 300 kW en 70 kW
 - 2 verbrandingsinrichtingen met een vermogen van 1.500 kW elk
 - 2 verwarmingsketels met een vermogen van 900 kW elk
 - een wervelbedoven met een vermogen van 270 kW
 - een fakkel met een vermogen van 120 kW
 - 3 dieselnoodstroomgroepen met een vermogen van resp. 1600 kW, 1460 kW en 160 kW;

Vlaremrubricering: 7.11.1.h – 12.1..2.a – 12.2.1 – 12.2.2 – 12.3.1 – 12.3.2 – 15.1.2 – 16.3.1.2 – 16.3.2.3.a – 16.4.1 – 16.7.2 – 16.8.3 – 17.2.2 – 17.3.2.3 – 17.3.3.3 – 17.3.4.2.a – 17.3.5.2 – 17.3.6.2 – 17.3.7.1 – 17.4 – 19.6.1.a – 20.4.1.2 – 21.3 – 23.1.1.c – 23.2.2.a – 23.3.2.a – 24.1.1 – 29.5.2.1.a – 29.5.3.2.a – 31.1.3 – 33.4 – 39.1.3 – 39.2.2 – 43.1.3 – 43.4;

§2 De lopende vergunningen worden opgeheven vanaf de datum van de realisatie van de veranderingen.

ARTIKEL 2 – Koppeling aan de stedenbouwkundige vergunning

§1 Deze milieuvergunning is geschorst indien voor de verandering die er het voorwerp van uitmaakt ook een stedenbouwkundige vergunning of melding als bedoeld in art. 4.2.1 en art. 4.2.2 van de Vlaamse Codex RO, vereist is en deze stedenbouwkundige vergunning niet definitief werd

verleend of de melding niet is gedaan.

Deze schorsing duurt tot de stedenbouwkundige vergunning definitief is verleend of is geweigerd in laatste aanleg of zolang de handelingen waarvoor de stedenbouwkundige melding is verricht, niet mogen worden aangevat op grond van artikel 4.2.2, §4 van de Vlaamse Codex RO.

De vergunninghouder dient het definitief verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning te melden aan de deputatie bij ter post aangetekende zending.

- §2 De geschorste milieuvergunning vervalt van rechtswege op de dag waarop de stedenbouwkundige vergunning in laatste aanleg definitief zou geweigerd worden.
- §3 De stedenbouwkundige vergunning die verkregen is voor de verandering die het voorwerp is van de voormelde milieuvergunningsaanvraag wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief is verleend. Als het gaat om met toepassing van artikel 4.2.2 van de Vlaamse Codex RO meldingsplichtige handelingen wordt de uitvoerbaarheid van de stedenbouwkundige melding opgeschort.
- §4 Deze geschorste stedenbouwkundige vergunning vervalt van rechtswege op de dag waarop de milieuvergunning in laatste aanleg definitief zou geweigerd worden.

ARTIKEL 3 – Voorwaarden

De in artikel 1 bedoelde vergunning is afhankelijk van de strikte naleving van de volgende voorwaarden:

§1. Algemene:

- Algemeen: hoofdstukken 4.1 (algemene voorschriften), 4.6 (licht), 4.7 (beheersing van asbest) en 4.9 (energieplanning)
- Lucht: hoofdstukken 4.4 (beheersing van luchtverontreiniging) en 4.10 (emissies van broeikasgassen)
- Geluid: hoofdstuk 4.5 (beheersing van geluidshinder)

§2. Sectorale:

- Chemicaliën: hoofdstuk 5.7
- Elektriciteit: hoofdstuk 5.12
- Garages, parkeerplaatsen en herstellingswerkplaatsen voor motorvoertuigen: hoofdstuk 5.15
- Gassen – gemeenschappelijke bepalingen: afdeling 5.16.1
- Installaties voor het fysisch behandelen van gassen: afdeling 5.16.3
- Gassen – industrieel vullen van verplaatsbare recipiënten en LPG-stations – algemene bepalingen: subafdeling 5.16.4.1
- Gassen – industrieel vullen van verplaatsbare recipiënten en LPG-stations – verplaatsbare recipiënten: subafdeling 5.16.4.2
- Gassen – industrieel vullen van verplaatsbare recipiënten en LPG-stations – stations tot bevoorrading van motorvoertuigen met LPG: subafdeling 5.16.4.4
- Gassen – opslagplaatsen in verplaatsbare recipiënten: afdeling 5.16.5
- Opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in vaste reservoirs: afdeling 5.16.6
- Opslag van gevaarlijke producten – algemene bepalingen: afdeling 5.17.1
- Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in bovengrondse houders: afdeling 5.17.3
- Hout – algemene bepalingen: afdeling 5.19.1
- Industriële inrichtingen die luchtverontreiniging kunnen veroorzaken – algemene bepalingen: afdeling 5.20.1
- Kunststoffen: hoofdstuk 5.23

- Metalen: hoofdstuk 5.29
- Motoren met inwendige verbranding: hoofdstuk 5.31
- Papier: hoofdstuk 5.33
- Stoomtoestellen: hoofdstuk 5.39
- Niet in rubriek 2 en 28 begrepen verbrandingsinrichtingen – algemene bepalingen en immissiecontroleprocedures: afdelingen 5.43.1 en 5.43.4
- Kleine stookinstallaties: subafdeling 5.43.2.3
- Middelgrote stookinstallaties: subafdeling 5.43.2.2

§3. Bijzondere:

- Tegen ten laatste 1 januari 2014 dient de regeneratieve thermische naverbrander (RTO) of een gelijkwaardige techniek in dienst genomen te zijn.
- Een kwantificering van de stofemissies van de behandelingssilo's dient uitgevoerd te worden ten laatste 1 jaar na de indienstname van de RTO (of gelijkwaardige techniek). Deze dient aan de emissiegrenswaarden voor stof getoetst te worden; waarna saneringsmaatregelen moeten worden genomen indien nodig. Deze informatie wordt in vijfvoud aan de vergunningverlenende overheid overgemaakt, die ze ter evaluatie bezorgt aan de AMV en de afdeling Lucht, Hinder, Risicobeheer, Milieu en Gezondheid en ter informatie aan het ToVo en de AMI.
- Conform artikel 5.16.1.8 §1.4° van Valrem II kan de periodiciteit van het inwendig onderzoek voor de houder van gassen V120A vergroot worden naar 20 jaar.

De opgesomde algemene en sectorale milieuvorwaarden kunnen teruggevonden worden in Vlare II. Deze zijn evenwel louter indicatief; bij wijzigingen van Vlare II wordt de exploitant immers steeds geacht de meest actuele versie van de van toepassing zijnde bepalingen na te leven. De integrale en geconsolideerde tekst van Vlare II is te raadplegen op de website van de provincie Antwerpen, via onderstaande link: http://www.provant.be/leefomgeving/milieu/milieuvergunningen/reglementering/milieuvergunningende/recente_wijzigingen

ARTIKEL 4 - Termijn voorafgaand aan ingebruikname

De in artikel 1 vergunde verandering dient in gebruik genomen te worden binnen de 3 jaar vanaf de datum van deze vergunning, zoniet vervalt deze vergunning van rechtswege voor wat de verandering betreft.

ARTIKEL 5 - Vergunningstermijn

De in artikel 1 bedoelde vergunning wordt verleend voor een termijn:

1. die aanvangt op de datum van dit besluit, behoudens wanneer:
 - a) Deze milieuvergunning is geschorst omdat de stedenbouwkundige vergunning voor de verandering op datum van deze milieuvergunning niet definitief is verleend; in dat geval vangt de vergunningstermijn aan op de datum waarop de stedenbouwkundige vergunning definitief is verleend; de exploitant dient deze datum bij aangetekende brief te melden aan de deputatie;
 - b) Onderhavige milieuvergunning overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, §2 van rechtswege vervalt; in dat geval is geen enkele vergunningstermijn toegestaan.
2. die eindigt op 13 oktober 2031 zijnde 20 jaar na beslissingsdatum.

ARTIKEL 6 - Onderhavige vergunning doet geen afbreuk aan de rechten van derden.

ARTIKEL 7 -

- §1. Voor elke verandering van de vergunde inrichting gelden de bepalingen van hoofdstuk III-bis van titel I van het Vlarem.
- §2. Elke overname van de inrichting door een andere exploitant dient vóór de datum van inwerking-treding van de overname gemeld aan de vergunningsverlenende overheid, overeenkomstig de bepalingen van artikel 42 van het Vlarem.
- §3. Een hernieuwing van de vergunning moet worden aangevraagd overeenkomstig de bepalingen van het Vlarem uiterlijk tussen de 18de en de 12de maand vóór het verstrijken van de vergun-ningstermijn van de lopende vergunning.

ARTIKEL 8 -

Tegen de beslissing m.b.t. de vergunningsaanvraag kan beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen na de eerste dag van bekendmaking van de bestreden beslissing bij de Vlaamse minister van Leefmilieu, Graaf de Ferraris-gebouw, Koning Albert II-laan 20 bus 8, 1000 Brussel, overeenkomstig artikel 51 van het Vlarem.

Tot staving van de ontvankelijkheid van het eventuele beroep dient bij het beroepschrift het hierbij gevoegde attest van betekening evenals het bewijs van betaling van de voorgeschreven dossiertaks gevoegd te worden.

Antwerpen, in zitting van 13 oktober 2011.

Aanwezig: mevrouw Cathy Berx, Gouverneur-Voorzitter, de heren L. Helsen, K. Helsen, M. Wellens, mevrouw I. Verhaert, de heer B. De Nijn, leden en de heer D. Toelen, Provinciegriffier.

Verslaggever: Bart De Nijn

In opdracht:
De Provinciegriffier,

□□□□□

D. Toelen

□□□□□

De Voorzitter,

□□□□□

Cathy Berx